

Szalézi Ertesítő

A MAGYAR SZALÉZI TARTOMÁNY LAPJA

122. ÉVFOLYAM 3. SZÁM
2024 JÚLIUS-SZEPTEMBER

P. Márkus Zoltán SDB

Boldog Sándor Istvánt ünnepeltük

A clarisseumi hívek, a Szalézi Család tagjai és Boldog Sándor István tisztelői idén is égi születésnapján, június 8-án emlékeztek meg Boldogunkról a Clarisseumban.

Egy jól előkészített PPT vetítés kapcsán a jelenlévő szaléziak, munkatársak fel tudták eleveníteni Boldogunk ma is élő emlékezetét. Ezt követően Ullmann Péter premontrei atya beszélt küzdelmes életéről, a szétszórásban megélt szerzetesi nehézségekről. Bár nem volt könnyű időszak, mégis mosolyogva, derűs lelkülettel tudta felidézni a régen történeteket. Ő celebrálta az azt követő ünnepi szentmisét is, ahol kiemelte; mit jelent a Szentháromság életközösségébe és dicsőségébe felemelkedni – amit oly bátor lelkülettel megélték a szent vértanúk is.

Az agapé után áttekintettük vértanúnk életútját, felolvastuk Sándor István leveleinek egy-egy részletét. Emelkedett hangulatban indulhattunk ezután a szokásos gyertyás vonulással a Szigeti József utcai Sándor István emlékparkba. Itt 21 óra 10 perckor – a kivégzés időpontjában – énekel és imádsággal tiszteltük Boldogunk emléke előtt.

Október 26-ra is szerveződünk már, ugyanis ezen a napon lesz Sándor István születésének 110 éves évfordulója. Terveink szerint Don Pascual Chávez atya, volt rendfőnökünk látogat el templomunkba egy kis időre.

Fotók: Palkó Dániel

DOBOMA

DON BOSCOVAL MARADOK

16 év feletti fiúknak akik a szalézi szerzetesi hivatás iránt érdeklődnek. Egy hétvégére beköltözhetsz a szerzetesi közösségbe, ahol betekintést nyerhetsz a közösség életébe és küldetésébe.

A nyílt hétvégék időpontjai:

2024. szeptember 13-15.
Pélfőldszentkereszt

2025. április 17-20.
Budapest - Óbuda

Infó: hivatas.szalezialk.hu

Tartományfőnöki levél

Kedves Olvasók, kedves Szalézi Család!

A mostani Szalézi Értesítőt olvasva: ennek a tanévnek is úgy vághatunk neki, hogy rengeteg szép nyári élménnyel vagyunk megakodva. Volt alkalom sok készülődésre: ha csak kis hazánkat tekintjük, akkor is elmondhatjuk: szerzetesek, munkatársak, animátorok százával készültek tél vége óta a gazdag lelki és közösségi élményt nyújtó táborokra, programokra.

Mindeközben szeretett rendfőnök atyánk, Don Angel lemondott rendi megbízatásáról, hogy teljesen Ferenc pápa szolgálatára szentelhesse idejét, ezért ideiglenesen Don Stefano Martoglio, rendfőnöki vikárius vette át a feladatait. Ő meghív bennünket, hogy szálljunk tovább a remény szárnyain. De talán ez a legjobban úgy sikerül, ha egy csöppet vissza is tudunk tekinteni.

Csodálkozunk rá tehát a 110 éve született Boldogunkra, Don Bosco és a Mennybe fölvetett Boldogasszony lelki kapcsolatára, a Don Bosco Kiadó legújabb könyvére, az álom ihlette számtalan nyári táborra, az új munkatársi vezetőségre, és mondjunk el egy imát a köreinkből az örökkévalóságba távozott szeretett szalézi munkatársunkért, Kati néni lelki üdvéért.

Mennyire jó tudnunk, hogy a Don Bosco által indított lelki növekedés folytatódik számos közösségben, ígérettel kötelezik el magukat szalézi animátorok, munkatársak, illetve hamarosan szerzetesi fogadalomtételnek is lehetünk részesei. A lelkek fejlesztéséért, fiatalokért, szent ügyekért való odaadás, elköteleződés ma is új értelmet és lendületet ad fiatal, és régebb óta fiatal életeknek egyaránt.

Kedves Olvasók!

Ne feledjük tehát ezért imáinkkal, meghívásunkkal támogatni a bizonytalanokat! Don Bosco körül mindig van értelmes munka, megtalálhatóak a szükségét szenvedők, különösen a fiatalok, és értük érdemes kimondani az igent az Úr szólóató hívására. Budapest, 2024.08.29.

P. Andrásfalvy János SDB,
tartományfőnök

ÚTON

a SZALÉZI CSALÁDDAL

Hivatás kereső hétvége a szalézival

A hivatásukat kereső 18 és 35 év közötti fiúknak és lányoknak. Tégy egy lépést előre hivatásod felfedezésében a Szalézi Család segítségével, akik a szalézi lelkiséget családsként, szerzetesként vagy akár egyedülállóként élik meg.

Az Úton hétvégék időpontjai:

2024. október 4-6.
2025. április 4-6.

Pélfőldszentkereszt

Infó: hivatas.szalezialk.hu

Ministránstalálkozók

Lassan hagyománnyá válik a Szalézi Ministránstábor résztvevőinek évközi találkozója, amely minden 10 év feletti fiú számára is nyitott, akik szívesen végzik az oltár körüli szolgálatot.

A találkozók időpontjai:

2024. október 29.
Budapest - Clarisseum

2025. május 3-4.
Pélfőldszentkereszt

Infó: hivatas.szalezialk.hu

Szalézi növendékként kapcsolódnál és jót tennél? Akkor ez most neked szól!

Már két éve megalakult a Szalézi Család legfiatalabb magyarországi ága, a Don Bosco Barátainak közössége. Bár friss alapításként bevallottan még a helyünket keressük, már most számos saját projektünk van, melyeken keresztül lépésről lépésre rajzolódik ki a szalézi voltnövénydek szervezet identitása.

Elindultak, és már hagyományként alakulnak éves nagytalálkozóink, minden év adventjében megszervezzük, hogy a segíteni vágyó voltnövénydek „Angyalka-projekt” keretében hátrányos helyzetű fiatalok támogatásában tudjanak részt venni. A Marvelli Coworking közösségi irodának köszönhetően pedig sok hasznos induló tapasztalatot nyertünk a közösségszervezésről. Pályázati forrásainkat igyekszünk sokrétűen kihasználni, voltnövénydeknek szóló lelki témájú projekterveink is szépen alakulnak.

Most látjuk elérkezettnek az időt, hogy csatlakozásra hívjuk az ötletgazdag, tenni vágyó, családos vagy még egyedülálló voltnövénydeket!

Ha szeretnél jó ügyek mentén nemzetközi tapasztalatokat gyűjteni a szalézi világból, és nyitott vagy más kultúrák megismerésére, akkor keresd Adorján Hannát és Almási Annamari az Erasmus projektekkel kapcsolatban!

Ha szíveden viseled a hátrányos helyzetű gyerekek sorsát, és éves rendszerességgel segítenéd őket, akkor címezz egy üzenetet Ónodi Rékához! Kálmánchelyi Gergő várja a jelentkezésed, ha kreatívan használod a közösségi médiát és örömet is leled benne. Gergő a szalézi voltnövénydek jó híreket csatmázza be a világból hazánkba.

Ha a háládat szeretnéd kifejezni valamiképp a szalézialk iránt, Sütő Alexandrát keresheted, aki

ebben szívesen utat mutat. Nacsá Lőrinc és Csány Marci várja mindazokat, akik voltnövénydek találkozó vagy kis közösség indításán gondolkodnak, míg hozzám, Németh Ádámmal fordulhatsz, ha van egy Don Boscó-i lelki témájú ötleted, vagy kreatív projektgondolatod, amit szeretnél megvalósítani. Társakat, forrást, információt és kapcsolatokat is igyekszünk adni. Ha pedig beköszönnél, vagy még nem tudod, hogyan, de szívesen kapcsolódnál, akkor Szlavik Adélnak írd, és ki fogtok találni valamit! □

A voltnoventdekek@gmail.com címet mindenkinek ajánljuk. Ne habozz, csatlakozz, és légy részese olyan módon a csapatunknak, ahogy szeretnél!

Nagyboldogasszony napján a szalézi voltnövénydek nevében szeretettel:

Németh Ádám

A Szalézi Értesítő következő száma decemberben jelenik meg.

A remény szárnyain

A Szalézi Értesítő kedves Olvasói!

Félve írom ezeket a sorokat, ugyanis gyermekkorom óta rendszeres olvasója vagyok a Szalézi Értesítőnek, ám ezúttal a másik oldalon találtam magam: a rendfőnöknek fenntartott helyre kell megírnom az első cikket.

Örömmel fogadtam ezt a megtisztelő feladatot, mert így lehetőségem van, hogy hálaát adjak Istennek Ángel Artime atyáért, aki immár az Anyaszentegyház bíborosa, és aki a 2014-es 27. Egyetemes Káptalanon történt megválasztása óta most fejezte be tízéves szolgálatát a Kongregáció és a Szalézi Család élén.

Tíz évvel azután a nap után mostanra teljes mértékben a Szentatya szolgálatában áll. Szívünkben hordozzuk és hálaímaival kísérjük őt azért a sok jóért, amit értünk tett. Az ő személyes története történelmi esemény mindannyiunk számára.

Távozása – azért, hogy az Egyház még nagyobb szolgálatára legyen kánoni értelemben – egy mindig velünk és bennünk maradást jelent.

Teljes folytonosságban

És most Kongregációként és Szalézi Családként hogyan megyünk tovább? Egyszerűen, csendben és teljes folytonosságban. A rendfőnök vikáriusának a Szalézi Alapszabályok szerint az is feladata, hogy szükség esetén helyettesítse a rendfőnököt. Így lesz ez a következő Egyetemes Káptalanig.

Az Alapszabályok ezt pontosabban fogalmazzák meg, de az alapkonceptió a következő. A további hónapokban vikáriusi szolgálatomban maradván helyettesítem a rendfőnököt egészen a következő Egyetemes Káptalanig, azaz 2025. február 16-ig.

Ez egy komoly feladat, amelyhez azonnal kérem imáitokat és a Szentlélek segítségével hívását, hogy hűen tudjuk követni Don Boscó-i szívvel Jézus Krisztust.

A nevem Stefano

Mielőtt rátérnék a fontos dolgokra, néhány szóban bemutatkozom: a nevem Stefano, Torinóban születtem egy, a mi

P. Stefano Martoglio SDB
rendfőnöki vikárius

vidékünkre jellemző, átlagos családban. Édesapám szalézi volt növendék, aki ugyanabba az iskolába akart küldeni engem, ahová annak idején ő is járt, édesanyám tanítónő, aki szintén egy katolikus iskola diákja volt. Tőlük kaptam az életet és a hitet. Így nőttünk fel ketten a húgommal.

A szüleim már a mennyben vannak, Isten kezében, és egész biztosan vidáman mosolyognak, amikor látják, mi történik a fiukkal... biztosan megjegyzik majd: *dun Bosch tenje nà man sla testa!* (Don Bosco tartsa a kezét a fején!)

Ami a szalézi életemet illeti, mindig is a Piemont–Valle d’Aosta Szalézi Tartományhoz tartoztam, amíg a 27. Egyetemes Káptalanon fel nem kértek, hogy koordináljam a Mediterrán Régiót (az összes szalézi jelenlétet a Földközi-tenger körül, három kontinensen, beleértve Portugáliát és Kelet-Európa néhány országát is).

Csodálatos szalézi élmény volt, amely megváltoztatott, nemzetközivé tett abban, ahogyan látom és érzékelem a dolgokat. A 28. Egyetemes Káptalanon felkértek, hogy legyek a rendfőnök vikárius-

sa, és most itt vagyunk! Tíz év don Ángel oldalán, amely idő alatt megtanultam, hogy halljam a világ szívének dobbanását egy olyan kongregáció számára, amely valóban jelen van az egész Földön.

A közeljövő

Az elkövetkező hónapok szolgálata tehát 2025 februárjáig az, hogy elkísérjem a Kongregációt a következő Egyetemes Káptalanig, amelyet 2025. február 16-tól tartunk Torino-Valdoccóban.

Kedves barátaim, az Egyetemes Káptalan a legnemesebb és legfontosabb pillanat a Kongregáció életében, amikor a tartományok képviselői összegyűlnek (több mint 250 rendtársról beszélünk), lényegében három dolog miatt: hogy megismerjék egymást, hogy imádkozva elgondolkozzanak a Kongregáció jelenéről és jövőjéről, és hogy megválasszák a következő rendfőnököt és a tanácsot.

Nagyon fontos esemény tehát, amely számára Don Ángel a következő központi témát választotta: „Szenvedélyes szeretetet Jézus Krisztus iránt a fiatalok szolgálatában.”

Ez a téma, amelyet a Kongregáció számára a rendfőnök választott, három különböző és egymást kiegészítő aspektusból épül fel: Krisztus központi szerepe személyes életünkben, az Istennek szenteltség; közösségi hivatásunk dimenziója a testvériségben és a laikus társfelelősségben, amelyre a küldetés megbízatása szól; kongregációnk intézményi aspektusai, az animáció és a vezetés felülvizsgálata a Kongregáció elkísérésében. Három szempont egyetlen témához.

Kongregációnknak nagy szüksége van erre az Egyetemes Káptalanra, amely oly sok, mindannyiunkat érintő esemény után következik. Gondoljunk csak arra, hogy a legutóbbi Egyetemes Káptalan a pandémia idején került megrendezésre, és a Covid miatt hamarabb is lett vége.

A remény építése

Egy Egyetemes Káptalan megünneplése a remény ünneplése, a remény építése az

intézményi és személyes döntéseken keresztül, amelyek lehetővé teszik Don Bosco „álmának” folytatását, hogy a Kongregációnak jelene és jövője legyen. Minden egyes ember arra hivatott, hogy egy álom legyen Isten szívében, egy

megvalósult álom.

A szalézi hagyományban ott van az a gyönyörű mondat, amelyet Don Bosco mondott Don Ruának, akit visszahívtak Valdoccóba, hogy átvegye Don Bosco helyét: „Don Bosco voltál Mirabellóban.

Most itt, az Oratóriumban leszel az.”

Ez az, ami igazán számít: „Ma Don Boscónak lenni”, és ez a legnagyobb ajándék, amit ennek a világnak adhatunk.

Boldogunk, Sándor István nyomában

B. Varga Judit

Hogyan?

Az idén 110 éve született Boldogunk élete a hogyanra ad nekünk jó választ.

Hogyan legyünk szentek a mai többnyire zűrzavaros, egoista világban?

Sándor István kora sem volt kevésbé zűrzavaros, önző. Sőt! Viszont voltak és működtek akkor még az egyéni fékek, belső gátak, számított a szomszéd véleménye, a közérkölc. És működött a Jóisten tanítása, az isteni parancsok, a tiltások, üldözések, vegzálások, megfigyelések ellenére is. Ma mindez nincs. Az ember féktelenségében, a korlátlan szabadság mámorában beigazolta újra: „Senki sem jó, csak az Isten.” (Mk 10,18) Jézus tette ezt a megdöbbentő kijelentést. Történelmi idők ismert és ismeretlen emberei bizonyították: a világ tele van bajjal, gonoszszággal, irigységgel, szenvedéssel, gyűlölettel, öldökléssel. Egyéni tragédiák és nemzeti katasztrófák ismétlődnek. Mintha semmit nem tanulnánk a történelemből – ahogy Einstein állította –, mintha a hogyanra nem lenne a világot jobb helyé változtató válasz. Pedig van.

Sándor István életével, vértanúságával, hűségével és legfőképpen hitével élte és tudta a választ. A nagy háborúban született, ahogy akkor hívták az elsőt, megélt több rendszerváltást, királyságból polgári demokrácia, majd vörös diktatúra lett, aztán király nélküli királyság, majd náci, utána szovjet kommunista megszállás, közben katonai frontszolgálat a második,

még nagyobb háborúban, végül kérész életű látszatdemokrácia és újra vörös diktatúra. A születésétől, 1914-től az életében lezajló utolsó politikai fordulat évéig, 1947-ig eltelt 33 év alatt volt minisztráns és ipari tanuló Szolnokon, szüleinek szófogadó, engedelmes fia, a szalézi rendbe igyekvő, kitartó jelentkező, novícius, elsőfogadalmas, nyomdásztanuló, katona kitüntetéssel, örökfogadalmas, nyomdász, megfigyelt, illegális szerzetes és segédmunkás. Közben mindvégig Don Bosco és a Szűzanya hűséges fia, a rákospalotai oratórium kedvelt szalézi testvére. 1947 után bátor és hűséges szolga, aki nem félt a tiltás ellenére sem tenni a dolgát, a megmaradt maréknyi fiú lelki üdvét, hitét táplálni. Aztán testközelből megismerte a hazájában uralkodó gonoszt, amely véget vetett életének.

Senki nem ismerte jobban a világban létező rosszat és senki nem szenvedett tőle többet, mint Jézus. Mégis, mély meggyőződéssel tanított a jó emberről, aki jó kincséből jót hoz elő (Mt 12,35), mint ahogy a „jó fa is jó gyümölcsöt terem” (Mt 7,17). Jó embernek lenni létünk legértelmesebb kihívása, legnagyobb megmérettetése. A hogyan a szentek, a boldogok, a vértanúk és a hitvallók nyújtják. Csak figyelni kell életüket és igyekezni másolni vagy legalább egy kicsit utánozni azt. Aki így él, jó úton van.

Boldog Sándor István, könyörögj értünk!

Kérjük, vegye fel velünk a kapcsolatot a sandoristvan@szaleziak.hu e-mail címen, ha Sándor István közbenjárására bármilyen kérés vagy ima meghallgatásra talál! A szenttéavatási eljáráshoz fontos lehet!

Pontosan hol és mikor született Don Bosco?

Hol született Don Bosco?

Azok közül, akik meglátogatják a szalézi szent helyeket, sokan vélik úgy, hogy a Becchi-beli kis házat látogatva Don Bosco szülőházában járnak. Nem mondhatjuk, hogy ennek a háznak nincs semmi köze Don Boscóhoz, sőt, hiszen szalézi szentünk itt töltötte gyermekkorát, viszont nem ebben az épületben született. De akkor vajon hol?

Kifejezetten nyomtatott formában első alkalommal valószínűleg 1887 márciusában jelent meg egy írás Don Bosco feltételezett születési helyéről a Bollettino Salesianóban, ahol *Szalézi Szent Ferenc Oratóriumának története* című cikkben ezt olvashattuk:

„Ő (Don Bosco) valójában nem a faluban született, hanem egy kis tanyán, amely Castelnovo d'Astihoz tartozik, amely akkoriban alig volt ismert, és majdnem azt mondanám, hogy még most sem az. A Becchi nevet kapta a sok család miatt, akik ezt a családnevet viselték. Ott, egy szerény kis házból jött világra 1815. augusztus 15-én Don Bosco.”

A cikk szerzője, Don Giovanni Bonetti a Don Boscóval való őszi kirándulások idejére hivatkozik, nevezetesen az 1850–1860-as évekre, amikor a fiúk meglátogathatták azt az vidéket, ahol született.

Secondo Caselle kutatása

A Secondo Caselle által összegyűjtött adatok közzététele után Don Bosco szülőhelyének problémáját véglegesen megoldottnak tekintették. Szülőházát addig a Casetta dei Becchinek (Becchi-beli ház) hitték, és amelyet ő ehelyett a Cascina Biglionéval azonosított, amely azon a dombon volt található, ahol ma a Bosco Szent János templom áll.

Ezután minden szalézi kiadvány csak ugyanazt ismételte. Azért alakult ki ez a meggyőződés, mert Don Bosco mindig a Casetta dei Becchi-t (Becchi-beli házat) jelölte meg otthonaként, míg az *Oratóriumi emlékiratok* kéziratában csak annyit írt:

„Mária Mennybevétel napján születtem az 1815-ös esztendőben a Castelnovo

d'Asti melletti Murialdóban”; apja haláláról szólva pedig csak annyit írt:

„Szeretett apám (...) kiizzadva jött haza, és meggondolatlanul lement valamit elrendezni a hideg pincébe...”; ami megerősíteni látszott a Becchi-beli házat, mint Don Bosco szülőházát. Ő azonban soha nem állította, hogy ott született volna, vagy hogy ez volt az a ház, ahol apja meghalt. Az viszont, hogy ez volt az ő háza, igaz volt, mert azt az apja vette, az anyja fizette ki, és a gyermekeik örököl-

ték, míg a Biglione-tanyán a Bosco család tagjai csak béresek voltak.

Secondo Caselle rávilágít a tényekre

A Secondo Caselle parancsnok által Don Bosco felmenőiről és rokonairól, valamint azokról a helyekről, ahol dolgoztak és éltek, végzett értékes kutatás eredményei jól ismertek. Don Michele Molineris, a szent gyermekkori helyszíneinek kutatója 1971-ben tette először közzé ezeket, amikor felkérte Casellét, hogy adjon nyilvános jelentést eredményeiről.

Don Bosco szülőháza a bontás előtt

Majd maga Caselle a Don Bosco Tanulmányi Központ által kiadott *Bosco di Chieri* kötettel nyilvánosságra hozta azokat a történelmi, anyakönyvi és kataszteri adatokat, amelyek nagy türelemmel és nem mindennapi éleselmjűséggel fedezett fel a plébániai, városi és állami levéltárakban.

Ebben olvashatjuk, hogy Francesco Luigi Bosco (1784–1817), a Biglione család bérese, első felesége halála után (1811) feleségül vette Margherita Occhienát Capriglióból (1788–1856), akitől két fia született. Eközben Ferenc fokozatosan földet vásárolt, hogy saját maga művelje meg és tárgyalásokat folytatott egy kis ház megvásárlásáról Becchiben, amelynek Francesco Graglia által kiállított adásvételi okirata 1817. február 8-án kelt.

A Caselle által világossá tett adatokból tehát nyilvánvalóvá vált, hogy Giovanni Bosco, a mi Don Boscónk nem született a Becchi-beli kis házban, hanem a Cascina Biglionében, ahol apja, mint béres a családjával együtt élt egészen a haláláig.

Bosco Ferenc 1817. május 11-én halt meg, és még ugyanezen év novemberében, a földesurakkal kötött szerződés lejártakor özvegye, Margherita Occhiena családjával a férje által megvásárolt kis házba költözött, vállalva a még kifizetetlen adósságokat.

Íme, röviden a Bosco család története azokban a vonatkozásokban, amelyek Caselle kutatásai nyomán kerültek napvilágra.

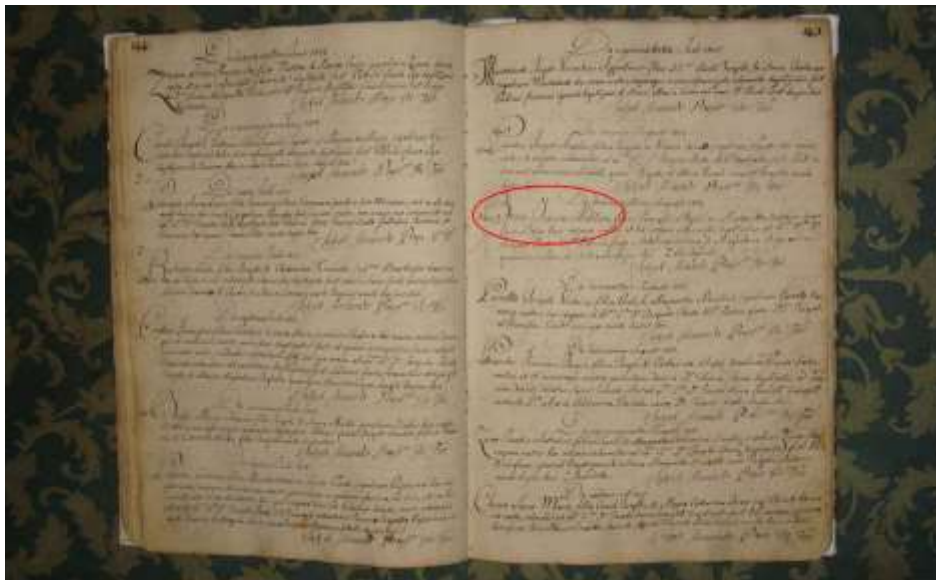
A Don Bosco-bazilika a Biglione-tanya helyén épült, ahol Don Bosco apja, Ferenc a részbérlő volt. A bazilika két, egymást átfedő templomból áll. Az alapkövet 1961. június 11-én áldották meg, és 1965-ben adták át misézésre a 700 férőhelyes altemplomot. A Don Bosco dombot a templommal ma már a Becchi-beli Szent szülőhelynek tekintik.

Mikor született Don Bosco?

A másik kérdés, amit ezek után feltehetünk, hogy akkor vajon Don Bosco születésének dátuma körül is van valami huncutság?

A levéltári anyag augusztus 16-ról beszél, de van egy furcsa, érdekes és szertetteltjes értelmezés is.

Castelnuovo d’Astiban a Szent András Plébánia kereszteleési anyakönyve egyértelmű. A bejegyzésben Don Sismondo

A Szent András Plébánia kereszteleési anyakönyve

plébános latin nyelven ezt írta:

„1815. augusztus 17. – Bosco Giovanni Melchiorre, Francesco Luigi és Margherita Occhiena, a Bosco házaspár fia tegnap este született és ma este ünnepélyesen megkeresztelte főújszatelendő Don Giuseppe Festa plébános helyettes úr. Keresztszülei a caprigliói illetőségű Occhiena Melchiorre és Bosco Maddalena, a néhai Secondo Occhiena özvegye Castelnuovóból.

Giuseppe Sismondo, plébános és Foreane vikáriusa.”

A hivatalos kereszteleési okmány szerint tehát Don Bosco 1815. augusztus 16-án este született. Mégis, Don Bosco azt állítja az *Oratóriumi emlékiratokban*: „Mária mennybevételének napján születtem 1815-ben...”

A különbség nyilvánvalónak tűnik, még akkor is, ha Don Bosco nem azt írta, hogy augusztus 15-én született, hanem egyszerűen „a Mária mennybevételének szentelt napon”.

Don Bosco haláláig ezt a „Máriának szentelt napot” mindig a legnyilvánvalóbb jelentése szerint értelmezték, nevezetesen „augusztus 15-én” anélkül, hogy Don Bosco bármiféle megjegyzést tett volna ezzel kapcsolatban.

Nem sokkal Don Bosco halála után azonban a szaléziak sürgetőnek érezték, hogy a boldoggá avatási és szentté avatási folyamatra való tekintettel minden lehetséges bizonyítékot összegyűjtsenek róla. Mintegy három hónapos munka után, 1888 októberében Don Marchisio tanúvallomások sokaságával tért vissza Torinóba. Többek között a castelnuovói plébánia levéltárát is felkereste, ahol látta

azt a kereszteleési jegyzőkönyvet, amely Don Bosco születési dátumaként augusztus 16-át, és nem 15-ét jelölte meg.

Természetes tehát, hogy feltesszük magunknak a kérdést, hogy vajon Don Bosco, vagy a plébános tévedett-e, vagy a rokonok cserélték fel a dátumokat, ahogy ez néha megtörtént, vagy pedig – ahogy egyesek feltételezték – Don Bosco szándékosan igazította ki a dátumot, hogy születése Nagyboldogasszony napjára essen?

E kérdések megválaszolásához először is fel kell idéznünk a korabeli népi felfogást.

Augusztusi Madonna a népnaptárban

A piemonti falvakban az emberek az ünnepnapokat nem dátummal, hanem egy szent, egy ünnep, egy esemény nevével szokták jelölni. Akkoriban nem foglalkoztak annyira a naptári dátumokkal, mint ma. A születési, kereszteleési és haláladási dátumokat csak a plébániai anyakönyvekben lehetett megtalálni, amelyek 1866-ig az egyetlen létező anyakönyvek voltak, ráadásul 1838-ig csak latinul írták őket. Ebben a helyzetben érthető, hogy az augusztusi ünnepnapok három napját, 14–15–16-át egyszerűen „Augusztusi Madonna” -ként (La Madòna d’agost) emlegették.

Nagyboldogasszony ünnepe az év egyik legfontosabb és legszívhezszólóbb ünnepe volt, és az Augusztusi Madonna iránti tisztelet a legmélyebben gyökerező és ünnepelt ünnepek közé tartozott egész Piemontban, mindenhol legalább három napig tartó körmenetekkel és fesztiválokkal ünnepelték.

Egy áhítatos imakilenced után mindenki

a Madonna del Castellóba özönlött a körmenetre, a hatóságok és a város lakossága egyaránt. Ezt követte a nyolc napon át tartó szórakozás körhintával és kocsizással a téren. Mondanunk sem kell, hogy az augusztus 16-án megtartott Szent Rókus ünnepét nem tekintették önálló ünnepnek, hanem gyakorlatilag összevonták Nagyboldogasszony ünnepével.

Don Bosco születési dátuma

Csak e szokások és áhítatok figyelembevételével érthetjük meg Don Bosco születésének datálását. Amikor 1873-ban IX. Piusz parancsára Don Bosco végre összeállította „Emlékiratait”, olaszosítva édesanyja piemonti kifejezését (a la Madòna d’agost), ezt írta: „Mária mennybevételének szentelt nap volt az én születésem napja 1815-ben”.

Don Eugenio Ceria, Don Bosco életrajzírója, mint jó piemonti, elfogadható értelmezést ad az adott mondatnak: „Érdemes emlékezni arra, hogy Pie-

montban arról, ami nem sokkal augusztus 15. előtt vagy röviddel azután történt, gyakran mondják, anélkül, hogy túlságosan pontosítanak, hogy az Augusztusi Madonnakor történt, és mindenki könnyen megérti, mikor volt.”

Don Michele Molineris, a helyi szokások figyelmes gyűjtője továbbra is ugyan ezen a véleményen van, míg Don Teresio Bosco egy új lehetséges értelmezést terjeszt elő: „Édesanyja sokszor mondta neki: – a Szűzanya napján születél, és Don Bosco egész életében azt fogja ismételni, hogy 1815. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén született. Soha nem ment el és nem nézte meg a plébániái anyakönyvet, ahol az van írva, hogy augusztus 16-án született? Az édesanyja tévedése? A plébános tévedése? Valószínűleg egyik sem. Akkoriban a plébánosok megkövetelték a hívektől, hogy az újszülöttest az első huszonnégy órán belül hozzák el megkeresztelni. Sok apa, hogy ne kockáztassa a gyermek életét, néhány nappal később hozta el hozzá a gyerme-

ket, és hogy ne provokálják ki a plébános haragját, elhalasztotta a születés napját. Ez történt Giuseppe Verdivel, Don Bosco kortársával és még sok mással is. És a gyerekek jobban hittek az anyjuknak, mint az anyakönyveknek.”

Don Bosco egész életében azt fogja ismételni, hogy 1815. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén született.

Aki ismeri Becchi Szentjét, annak számára világos, hogy ő nem olyan ember volt, aki a dátumok kronológiájához, hanem a vallási jelentésükhöz ragaszkodott. Számára az emberi történelem, még a személyes élettörténete is szent történelem volt, az isteni Gondviselés üdvösségtörténete. Saját életében isteni tervet látott, és azt akarta, hogy fiai bátorításként emlékezzenek erre.

Összefoglalva tehát megállapíthatjuk, hogy a plébánia anyakönyvében szereplő augusztus 16-i dátum nagy valószínűséggel helyes, de nem zárható ki teljesen, hogy Don Bosco valójában mégis augusztus 15-én született.

A Don Bosco Kiadó ajánlata

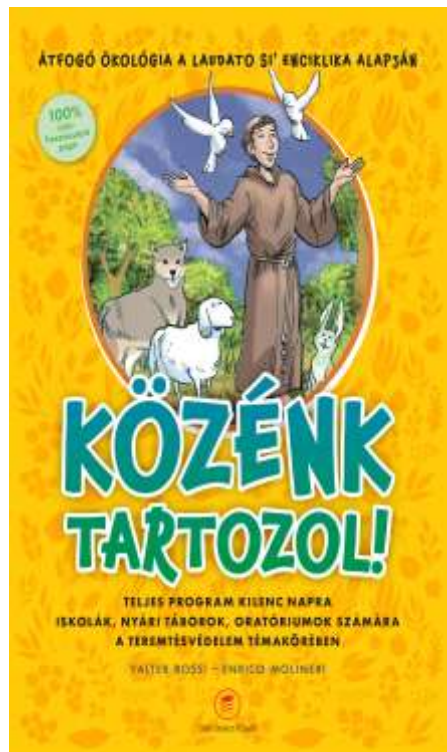

V. Rossi - E. Molineri Közénk tartozol!

A természetvédelem témakörében kilenc napra szóló teljes programot kínál a Don Bosco Kiadó iskolák, nyári táborok, oratóriumok számára a Laudato si' enciklika alapján.

Ferenc pápa Laudato si' kezdetű körlevele tudományos ismeretekben, teológiai elmélkedésekben gazdag szöveg, amelyben jócskán találhatunk gyakorlati cselekvési ötleteket minden jóakarató ember számára. Átfogó szemlélettel közelít a témához, vagyis nem egyszerűen környezetvédelemről, környezettudatosságról, divatos szóval „zöld gondolatokról” szól, hanem „átfogó ökológiáról. Arra hív, hogy mindenki váljon fontos szereplőjévé a változás folyamatának már a neveléstől kezdve: „Minden változáshoz motivációkra és egy pedagógiai folyamat végigjárására van szükség.”

A Közénk tartozol! két főszereplője, Öko papa és unokája Mia, elolvasták a Laudato si'-t, és meg akarják osztani velünk annak legfontosabb gondolatait. Közben bejárják a világot, felhívják a figyelmet a természetvédelem rendkívül fontos, megoldásra váró problémáira.

Minden napot a Laudato si' enciklikából vett részlet vezet be, amit egy dramatizált (előadható) történet követ, majd a program szervezői kapnak támpontokat, hogy miként lehetne elmélyíteni az azna-

pi témát. Minden fejezetben vannak játékokat kicsiknek és nagyoknak, valamint filmajánlók. A napot egy evangéliumi szakasz zárja gyerekekhez/fiatalokhoz szóló elmélkedéssel és imákkal, közöttük Ferenc pápa Földért mondott imáinak részleteivel.

A kiadványban található még hasznos segédanyagokat az átfogó ökológia négy szakértőjétől, kiegészítő játékokat, valamint a Don Bosco Kiadó honlapján (donboscokiado.hu) további ingyenesen letölthető extra tartalmak is kapcsolódnak hozzá.

Ára: 3600 Ft

Imádság Földünkért

Gyógyítsd meg életünket, hogy ne kizsákmányoljuk, hanem óvjuk a világot, hogy ne környezetszennyezést és pusztulást, hanem szépséget vessünk.

(Ferenc pápa)

Amennyiben módjában áll segíteni a Don Bosco Kiadó munkáját, pénzdórmányt hálás szívvel elfogadunk a donboscokiado.hu/Adományozás oldalon, hogy Bosco Szent János kívánságának megfelelően, továbbra is folytatni tudjuk a „jó könyvek” terjesztését.

Megrendelhető telefonon: +36-20-320-7373, e-mailben: donboscokiado@gmail.com
és a kiadó webáruházán keresztül: www.donboscokiado.hu

30. Szalézi Ministránstábor

Július elején került megrendezésre idén már 30. alkalommal a Szalézi Ministránstábor Pélifyődszentkereszten. Közel 80 ministráns fiú gyűlt össze, kicsik és nagyok, akik együtt töltötték el egy hetet a szalézi bölcsőben.

A tábor alapját Don Bosco tíz gyémántos álma adta meg. Ebben az álomban a szent lát egy férfit, aki tíz csillogóan fénylő gyémánttól ragyog. Ezek a gyémántok pedig: hit, remény, szeretet, engedelmisség, tisztaság, szegénység, mértékletesség, munka, böjt illetve jutalom. Arra hívja fel figyelmünket, hogy ha ezeket a gyémántokat gyűjtjük mindannyian életünk során, akkor Istennek tetsző és teljes életünk lesz!

A tábor folyamán mindegyik gyémántról sikerült elgondolkodnunk, és bízunk benne, megszereznünk is. A lelki téma mellett természetesen helyet kapott a szalézi lelkiségben nélkülözhetetlen vidámság, jókedv, az akadályversenyek hangulata, a küzdelem a kupáért és az elengedhetetlen „Ministráns, aki tetszik nekünk” egyéni vetélkedő, amely címet az a ministráns viselheti egész évben, aki a legjobbnak bizonyult az ügyességi és tudásbeli feladatok elvégzésében. Idén a kicsik korosztályában Varga Zalánnak Szombat-

helyről, a nagyoknál Szarka Máténak Sopronból gratulálhatunk ezen cím viseléséhez.

Az idei tábor különlegessége a kerek évforduló volt, ugyanis idén ünnepeltük a 30. tábort. A záró napra vendégeket hívtunk meg, akik részesei voltak az elmúlt harminc évnek. Hartai Gábor atya segítségével visszatekintettünk, hogy min ment keresztül a tábor Ibránytól Pélifyődszentkeresztig, felelgettük régebbi emlékeinket, vicces történeteket, tábortűz és ki mit tud élményeinket, a szinte már „vérre menő” pontszerzési lehetőségeket, sorakozókat, akadályversenyeket. Hálásak vagyunk mindenkinek, köztük

kiemelten Ábrahám Béla atyának, a tábor elindítójának és több évtizedes vezetőjének, és mindenki másnak is, akik az elmúlt 30 évben megszervezték, segítették, csoportvezetőként támogatták a tábor megvalósulását.

Nagy élmény mindannyiunk számára, hogy évről évre biztos helyünk lehet a nyáron a Szalézi Ministránstáborban. Öröm találkozni a visszatérő ministráns csoportokkal, de még nagyobb öröm amikor új csoport jelentkezik részvételre a táborban. Így kerültünk kapcsolatba és szoros barátságba a dorogi Szent József Plébánia ministráncsoportjával, akik Fejes Csaba plébános atya vezetésével idén először vettek részt a táborban.

Ministránstáborunk célja nem csak az, hogy egy évben egy hétre találkozzunk, megosszuk egymással élményeinket és megmértezzük tudásunkat, fizikai erőnket, hanem az is, hogy év közben rendszeres találkozást és együtt haladást biztosítsunk minden érdeklődő ministráns számára. Sok szeretettel hívjuk már most azokat a 10 év feletti ministráns fiúkat, akik nyitottak más ministráns közösségek megismerésére október 29-én az Újpesti Clarisseumba egy egy napos találkozóra! Részleteket az évközbeni programokról, illetve napra lebontott beszámolót a nyári Szalézi Ministránstáborról a facebook oldalon (facebook.com/ministranstabor) lehet megtalálni, bátran lehet likeolni és követni!

5. STÉG

„Bezzeg a mi időnkben...”

Számos szalézi szervezésű rendezvényen jártam már korábban, és most lehetőségem nyílt részt venni életem első STÉG Szalézi Tófesztiválján. A környezet már ismerős volt, Péli-földszentkeresztre szinte hazajárok.

Csütörtök délután, amikor megérkeztünk, csupa mosolygós és vidám ember jött velem szembe, bárhová néztem, mindenhol érzékelhető volt a levegőben az otthon és a boldogság érzése. Már mindannyian izgatottan vártuk a program kezdetét. A rendezvényt szentmisével nyitottuk, amit köszöntés és egy műsor követett, ahol megismerkedhettünk a jelenlévő szalézi szerzetesekkel, nővérekkel és jelöltekkel. A hétvége során ők biztosították számunkra a lelki töltetet! Ezen kívül egy vetélkedőben vettünk részt, majd az este folyamán lehetőségünk volt néptáncolni is élő zene mellett – ami, be kell vallani, zseniális élmény, egyszer mindenkinek meg kell tapasztalnia – de ezen kívül az esték állandó programjai a társasok és a teaház voltak.

A pénteki nap egyesek számára igencsak korán indult, az igazán vállalkozó szelleműek egy hajnali túrán vettek részt. Ezen a napon Nádudvary Csongor és dr. Cserrey György voltak a Stég előadói, de a kreatívkodni vágyóknak volt lehetősége batikolni is. A délután folyamán számomra az önismereti workshop igazán értékes volt. A hasznos és haszontalan idő kérdéskörét jártuk végig, megvizsgálva a saját időmenedzsmentünket és személyes felismeréseinket. Az „Egytestté” előadáson pedig a Bibliában jelenlévő szexualitás témáját jártuk körbe. Nagyon tetszett, hogy az előadó otthonosan mozgott a Szentírásban és a mondatait igazságszavakkal támasztotta alá, ezáltal még hitelesebbé és lebilincselőbbé vált a beszéde.

Egy szalézi program elengedhetetlen része a lelki est, így a Stégen is elidőztünk az Úrral, vezetett kérdések mentén átértékeljük az eddigi életünket és Jézussal együtt új célokat tűztünk ki. Szerintem mindenki számára lélekemelő volt

belehelyezkedni a jelenlétebe.

Este hatalmas „retro” bulit csaptunk. Elképesztő hangulat volt a színpad előtt, mindenki táncolt és énekelt. Jó érzés volt egy ilyen környezetben bulizni, ahol tudom, hogy biztonságban vagyok és keresztény erkölcsű emberek vesznek körbe. A szombati napunk is rendkívül eseménydúsan telt. Délelőtt Mohos Gábor püspök atya látogatott el hozzánk és egy fantasztikus előadást tartott. Kiemelte, mennyire fontos, hogy kitűzzünk célokat az életünkben és ezeket Istennel járva vigyük végbe. Ezután én dr. Raffai Péter előadását hallgattam meg, aki asztrofizikusként a tudomány és a hit kapcsolatáról tartott előadást, illetve a saját tanúságtételét is megosztotta velünk, ezáltal előadása még személyesebb és hatásosabb volt. A szombati nap egyik kedvenc programja számomra a társastánc műhely volt, ahol a táncmozdulatokon kívül elsajátíthattuk a jó vezetés- és követéstechnikát, illetve új mozdulatokat is tanítottak nekünk. Az ünnepi vacsora volt az idei

rendezvény egyik fénypontja, ahol az idén ötödik születésnapját ünneplő Stég zsúrját tartottuk meg az Ifiház előtt pokrócokon ülve. Igazán emlékezetes marad szerintem mindenki számára ez az este. Egy időkapszulát is készítettünk a jövő kor számára és nagy meglepetésünkre egy hatalmas tortával is előrukkoltak, így teljes volt a születésnapi hangulat. Az este további részében Szabó Balázs bandája tartott egy fergeteges koncertet, amivel

megalapozva a hangulatot egy Necc party és hajnalig tartó tánc vette kezdetét. Én nagyon jól éreztem magam, hatalmas buli volt együtt táncolni a barátnőimmel, barátaimmal pedig kifejezetten emelte a hangulatot.

Az idei Stég mottója: „Bezzeg a mi időnkben...”. Első hallásra negatívan hat az emberre ez a mondat, azonban rávilágítottak, hogy másképp hangsúlyozva nem a múltra történik az utalás, hanem a

jelenre. Ebben a jelenben kell élnünk és maradandót alkotni, megélni az értékes pillanatokot.

Hálásan köszönöm a szaléziaknak, a stáb egész csapatának és mindenkinek, aki bármit is hozzá tett a rendezvény sikeréhez, fantasztikus alkottatok és remélem, jövőre az olvasók közül is még többen eljöttek és átélitek ezt a csodát, amit Péli varázsa és a Stég tud nyújtani.

SZALIM – Szalézi nyár
Homor Benedek

10. BoscoFest „Egy, kettő, álom!”

Dicsérettessék a Jézus Krisztus! Idén volt a harmadik alkalom, hogy részt vehettem a BoscoFesztben és szerencsésnek mondhatom magamat, hogy bár életkorom miatt ez volt az utolsó tábor, amin résztvevőként lehettem jelen, mégis még pont részese voltam az idei jubileumi tábornak, ugyanis most lett tízéves a BoscoFeszt.

Különleges jubileum, amit méltóképpen sikerült megünnepelni! A szervezők és stábtagnak idén is sok izgalmas és felejthetetlen programmal készültek a jelenlévőknek, különböző előadók és előadások, műhelyek széles választéka, röplabda bajnokság, bátorságpróba, strandolási lehetőség, változatos programok és hajnali túra formájában, a mindennapi szentmisét és a születésnapi bulit külön DJ-vel, vagy az izgalmas csapatépítést és feltöltődést garantáló chill& change-et nem is említve. A tábor

mottója „Egy, kettő, álom!” volt, ami utal a tábor tematikájára, Don Bosco kilencéves kori álmára, amit nagyon jól megismerhettünk a hét alatt, arról nem is beszélve, hogy lélekben is megérthettük azt, így Don Bosco szellemiségét is jobban megismerhettük és beépíthettük az életünkbe, mindennapjainkba. Mindezek mellett útmutatást és segítséget adott saját álmaink megértéséhez és Don Boscohoz hasonlóan, azok sikeres eléréséhez. Aki szeretne mind lélekben, mind testben feltöltődni, rengeteg felejthetetlen élménnyel gazdagodni a szalézi lelkiségnek és a sokrétű, izgalmas programoknak hála, annak szeretettel ajánlom a BoscoFesztet, hiszen szaléziak között egy nyugodt, ÁLOMba illő helyen, fiatalokkal körülvéve igazán különleges hetet tölthet el minden 14–18 év közötti fiatal!

Felújítás, megújulás

Lakásunk tavaszi felújítását követően az egyik legnehezebb munkát a majdnem háromezres könyvvállományunk rendezett visszapakolása jelentette. Ez még mind a mai napig tart, mivel egy-egy könyv ismét felkelti az érdeklődésünket, bele-beleolvasunk, esetleg újraolvasásra félre is tesszük. Pár héttel ezelőtt már azon gondolkodtam, hogy a nyárban bőségesen megtapasztalt helyzetek alapján milyen nevelési aktualitásról írjak, amikor az egyik doboz kiürítésekor a kezembe akadt a „Bosco Szent János iránti hűség” című kiadvány. Azt nem tudom, hogy az akkori egyetemes főnök, Pietro Ricaldone 1935. évi vezérgondolatait tartalmazó publikáció miként került hozzánk, de ez az ezerkilétszázharmincas évek második felében kiadott könyv máig sem veszítette aktualitását. Szól a hitről engedelmességről, hagyományokról, az örömről, szabályokról stb., azaz a szalézi értékekről. Napjainkban az értékek, amelyeket eddig természetesnek, megingathatatlanak tartottunk sokakban – és főleg a fiatalabb korosztályokban – szinte észrevétlenül az ellenkezőjére változnak, mint ha a feje tetejére állt volna a világ. Sokakat elbizonytalanítva, identitásukat megingatva. A történelemben visszatekintve így volt ez az 1930-as években is. Megfogalmazódott egy kisebbség kirekesztő ideológiája, ami gyorsan terjedt, amiben a származás vagy felemelt, vagy halálra is ítéltetett. Ma itt nem tartunk, de a normalitás csak csendben viselt érték, amit sokan megkérdőjeleznek. Felvetődik a kérdés, miként neveljünk, miként segítjük gyermekeink érték-, viselkedés- és szokásrendjének a kialakulását úgy, hogy a jelen szükségleteit, a korszellem elfogadható hatását magán viselő igényeiket is kielégítsük, úgy, hogy a saját elveiket megtartva, véleményüket, életszemléletük lényegét okosan megfogalmazva és amellet kiállva tudjanak együtt élni a másként gondolkodó és élő társaikkal. A nyár, a szünidő kezdete többeknél hoz a környezetet megbotránkoztató módon változást a külsőben. Fiúk, lányok egy-

aránt furcsa frizurát vágatnak, beszínezik a hajukat, a ruházatuk is egyfajta lázadást, szerintük talán a szabadság szellemét sugározhatja? Miért írtam kérdőjellel? Mert a szaléziakhoz kötődő idősebb gyermekeknél, fiataloknál is előfordul. Többségük azonban a furcsa frizurát úgy vágatja, hogy leeresztve vagy átfésülve az kulturált külsőt kölcsönözzön. Vannak, akik tetoválással jelennek meg. Ezek kis arányban végleges ábrák, de többségükben idővel lekopó henna. Felvetődik a kérdés, mi ez: lázadás vagy divatkövetés? Érdemes ezekről többször, még a nyarat megelőzően vagy követően nagyobb körben is beszélgetni. Egy közösségbe tartozás és annak fontossága gyakran a külsőben is megjelenik. Hasznos lehet egy a szalézi csoporthoz tartozás valamilyen külsőségeiben is megjelenő szimbólumát, divatját közösen megalkotni. Ebben benne lehet a jelen divatja, az ő közös szellemi alkotásuk, akár lázadásuk szocializált formája, s egyben értéket is teremhetnek. Tehát nem számonkérni, hanem a mértéket megtudni és csak azt követően megfogalmazni a következő lépést/lépéseket.

Mindezek mellett mi a jó hír? Hogy többségük a tanév elejére visszaváltozik vagy egy elfogadható megújult külsővel jelenik meg, ezzel is jelezve, hogy a szabályokat elfogadják, fontos számukra az élethelyzetüknek megfelelő elvárások betartása. Mind e közben ne feledjük: mi is minták vagyunk! A felnőtt mintáról már sok szó esett különböző írásaimban és a szalézi szakirodalomban egyaránt. A külső változás gyakran hozhat belső káoszt, illetve a belső káosz is hozhat külső változást. Ennek oka, ha a gyermek/ fiatal nem tud azonosulni az értékekkel. Ezek okairól is többször írtunk, de a lényege, hogy ütközik az elvárás és a modellnyújtás, az elvárás és az egyén adottságaihoz mért teljesítmény, ütközik a család, a nevelői közösségek és az erőszakosabb, a nagy befolyással bíró médiafelületek szemlélete, nincs kellő erővel bíró visszajelzés arra, hogy ki vagyok én, milyen

vagyok én stb. Mi előzheti meg a belső káoszt? A biztonságot nyújtó fogódzók. Írásainkban a szabályokról már többféle megközelítésben írtunk. De időről-időre talán mi is enyhítve és felszabadultabbnak gondolva az adott együttlétet, tevékenységet, beszélgetést háttérbe szorítjuk azt. Talán észre sem vesszük, hogy miként befolyásol minket a szabályok következmények nélküli be nem tartása, és az ily módon azt erősítő életérzés manipulált kiváltása, hogy ez a szabadság. 1935-ben az akkori egyetemes főnök által leírtakat olvasva egy mondat ismét elgondolkodtatott. „Jól jegyezzük meg: Don Boscót szeretni annyi, mint a szabályokat szeretni.” (Ricaldone P. 1935.,16.). Ez a mondat akár azt a gondolatot is ébresztheti, hogy de jó, akkor kövessük az általa leírtakat! Ez nem történhet így, mert Don Bosco bölcs előrelátással, így fogalmazta meg szabályalkotási teendőire vonatkozó gondolatait: „És valóban tanulmányozott is különböző szabályzatokat, de csakhamar meggyőződött róla, hogy azok eltérő körülmények között más idők másfajta munkái számára készültek és bár megfeleltek a szerkezetük által meghatározott céloknak, a jelenkor szükségleteit és problémáit tekintve lényeges változásokra szorulnak.” (Ricaldone P. 1935., 29.). A jelenben működő szabályokat szeretni és azokat úgy megalkotni, hogy ne megnyomorítsanak, hanem a szalézi lelkiséget is tartalmazva, az értékeket beépítve egy hittel teli kiteljesedést is biztosítsanak, csak a szalézi közösség – szerzetesek, pedagógusok, munkatársak, animátorok és érintett fiatalok – hittel teli összefogásával, az év minden időszakára vonatkoztatva tartom megvalósíthatónak.

Felhasznált irodalom

Pietro Ricaldone (1935): Bosco Szent János iránti hűség. Szalézi Művek Rákospalota

„Aki szeretetből és kitartóan dolgozik,
könnyűnek találja a fáradságot.”

Don Bosco

SZALIM KÖSZÖNTŐ

Kedves Fiatalok!

Don Boscót – többek között – azért is tartom nagy szentnek, mert nem a „felhők fölött” járt (a földtől elrugaszkodva), hanem arra biztatta a fiatalokat, hogy „járjanak két lábbal a földön, de a szívük lakjon a mennyben”. Rendkívül fontosnak tartotta ugyan a fiatalok lelki töltekezését, de tudatában volt annak is, hogy az emberi életnek nagyon sok – el nem hanyagolható – dimenziója van még. A lelki életük formálásán túl a fiatalok szellemi fejlődése érdekében esti iskolákat és műhelyeket hozott létre, a szociális készségeik pedig többek között az oratóriumokban, kollégiumokban fejlődhetek.

Az augusztusban megrendezett olimpia elgondolkoztatott azon, hogy a fentiekén túl mennyire fontos dimenziója az ember életének a sport, a mozgás, az egészséges versengés is. Nem kell ahhoz élsportolónak lenni, hogy valaki megtapasztalja, hogy az erőnlétben való fejlődés lemondásokkal jár és kitartást követel, ám elengedhetetlen feltétele az egészséges emberi létünknek. A mozgás megtanít egymás tiszteletére, segítségére, és hozzájárul ahhoz is, hogy célokért tudjunk küzdeni.

Don Bosco példája lebegjen a mi szemünk előtt is, aki ezen a területen is igyekezett előmozdítani a fiatalok fejlődését, többek között az őszi kirándulások, a sportos játékok során. Szervezzünk bátran kirándulást, sportversenyeket, ahol egymást segíthetjük önmagunk legyőzésében, vagy vegyünk részt akár zárándoklaton is, ahol test és lélek egyaránt feltöltődhet! Don Bosco nyomán is biztosak lehetünk abban, hogy mindez a mi földi és mennyi boldogságunkat is szolgálja.

Szeretettel imádkozom értetek!

Jani Áron testvér

Animátor mindennapok

A szalézi animátorságomat talán két szóval tudnám leírni a legjobban: odaadás és szeretet. De az Istennel való kapcsolatunkat is tudjuk ezzel jellemezni, hiszen mi odaadjuk magunkat teljesen a kezébe, míg Ő feltétlen szeretettel fogad

be minket. Személy szerint én ezt a két dolgot próbálom legjobban megélni az életemben.

Sokszor kérdezik tőlem: „Megéri neked ennyi időt foglalkozni ezzel? Ennyiszer bejárni az oratóriumba, ennyi gyerekre vigyázni?” Persze, hiszen nincs annál csodálatosabb, mint találkozni egy kislánnyal a templomban, aki a mise végén odaszalad köszönni. Nincs annál szebb, mint amikor egy kisfiú, aki mindig elvette más játékát, odaadja egy társának a saját autóját, mert az szomorkodik. Nincs annál meghatóbb, mikor egymás kezét fogva zengjük együtt a Miatyánkot.

Azért lettem animátor, hogy odaadjam a szívemet-lelkemet a gyerekeknek, de ez szinte semmi ahhoz képest, amit ők tudnak adni nekünk. És a legtöbb ilyen együtt töltött nap után mosollyal térek haza. Tudom, hogy szeretettel, és Istenbe vetett hittel mennyire sok kis lelken segítettem aznap. Ez a mosoly teszi a szalézi animátorságot hivatássá.

Rusznák Lili, balassagyarmati szalézi animátor

Tábori beszámoló
Kaszab Nándor

10. Don Bosco Ifjúsági Tábor Tiszafüred

Idén is nagyon vártam a szalézi ifjúsági tábort, amely 2024-ben tizedik alkalommal került megrendezésre Tiszafüreden. Bázisunk a már megszokott Albartrosz kemping volt nem messze a Tisza-tó partjától, így első nap, miután megérkeztünk Budapestről és elfoglaltuk szálláshelyünket, első utunk rögtön a strandra vezetett, ahol a csapat kipihenhette a hosszú út fáradalmait.

Az idei évben közel kilencven lelkes táborozóval töltöttük el ezt a mozgalmas öt napot. Azonban már első nap kisebb csoportokra bomlott a társaság, így kialakítva összesen hat kis csapatot. Ezek a csapatok a további napokban többször megmérgethették egymással tudásukat. A második napon megcsodálhattuk a Tisza-tó kincseit egy motorcsónak túra keretein belül. A délutánt ismét a strandon töltöttük, majd este a tábortűz körül ismerkedtünk meg Don Bosco három, különleges álmával. A tábor harmadik napján délelőtt egy izgalmas kvíz segítségével vetélkedhettek a csapatok. Finom ebédünk után szabad játék következett, ahol különféle sportprogramok mellett megismerkedhettünk a kézműveskedés különböző fajtáival is. Az esti program pedig kínai háború volt, ami minden évben emlékeztető részét képezi a tábornak. Csütörtököt, azaz a negyedik napot rendhagyó módon egy, a város különböző pontjain elrejtett akadályversennyel

indítottuk. Az eldugott állomásokon Don Bosco álmaival kapcsolatos rejtvényeket, feladatokat kellett megoldania a csapatoknak. A verseny Tiszafüred főterén ért véget, ahol közös szentmisével folytattuk napunkat. A nap második felében a Tisza-tó partján élveztük a jó időt. Este tűz mellett sütögettük vacsoránkat, majd miután jóllakott a csapat, éjszakába nyúló táncra perdültünk. Eljött az utolsó nap délelőtt pakoltunk, majd búcsút vettünk táborhelyünkötől, azonban indulás előtt még strandoltunk egyet. Ez a csodálatos öt nap hamar eltelt, de nagyon jó élményekkel gazdagodtam idén is. Nagyon hálás vagyok, hogy itt lehettem illetve nagyon köszönjük Márkus Zoli atyának, Kirner Gábor testvérnek és Fülöp Tibor testvérnek a sok fáradozást és segítséget, hogy ez a tábor ilyen jó lehetett!

Szalézi Zenetábor és Mini Zenetábor

2024. augusztus 5–11-ig tartottuk a 8. Szalézi Zenetábort Péliföldszentkereszten, mottónk: „Jöjj, itt az idő” segítségével a személyes istenkapcsolat témakört jártuk körbe.

A táborban 53-an vettek részt, részben már korábban zenetáborozók, részben új tagok az ország minden részéből, sőt még a vajdasági Szabadkáról is érkeztek hozzánk ketten.

Örültünk a találkozásnak, bár egész évben igyekszünk tartani egymással a kapcsolatot, mégis a személyes találkozás az, ami igazán életre hívja a szalézi családiasságot.

A napoknak az évek során már meghatározott blokkjai voltak: reggeli ima (a szervezők tartották), reggeli, szekcióprobák (kórus, vonósok, fúvósok, gitárosok, ütősök), összpróba, ebéd, délutáni blokk (más-más tartalommal: szolfézs mesterkurzus, Boanergész együttes bizonyágtétele, strand, akadályverseny). Minden délutánban helyet kapott a szentmise, melyen hagyományosan más-más csoport végzett zenei szolgálatot. A hét során korosztályos csoportokban csoportperceket tartottak az idősebbek vezetésével, majd következett a vacsora és az esti program (kínai háború, lelkiest, életút akadályverseny, táncház, a szombat esti Ki mit tud?) A napot a szervezők által tanúságtétellel egybekötött „jóéjszakát” zárta. A reggeli és esti imádságok bizonyágtételekre fókuszáltak, hogy a következő generáció lássa az élet velejáróit.

Azt éreztük, hogy az egész tábort a Szentlélek vezeti, minden kapcsolódik egymáshoz, zene-lelkiség-imádságok. Minden program jó hangulatban telt, a Don Boscó-i elveket követve. A szakmai együttműködés résztvevők és szervezők között szépen kiegészült a közös szabadidős tevékenységekkel.

A záró szentmise hanganyagát már elérhetővé tettük a Youtube-on (8. Szalézi Zenetábor – Élő felvétel), hallgassátok nagy szeretettel.

Jövőre 2025. július 28. és augusztus 3. között várunk ismét mindenkit, hogy közösen dicsérhessük zenénkkel Istent!

Kiss Rózsa

Augusztus 12–16. között került megrendezésre Péliföldszentkereszten az első Szalézi Mini Zenetábor. A „mini” névből is fakadóan táborban a 10–12 éves korosztály vehetett részt. „Dicsérlek én!” volt a tábor mottója, és ehhez kapcsolódva a teremtéstörténetet ismerhették meg mélyebben a résztvevők.

Mi, szervezők a „nagy” Zenetáborból (ami idén már nyolcadszor került megrendezésre) nevelődtünk ki és nagy izgalommal vártuk, hogy vajon milyen lesz ez a hét, hogy sikerül-e átadnunk a gyerekeknek valamit abból, amit mi oly sok éven át résztvevőként megtapasztalhattunk.

A programok tekintetében törekedtünk arra, hogy a gyerekek összekovacsolódjanak, így a kis létszámból (8 résztvevő) előnyt faragva sok olyan játékot játszottunk már az elejétől fogva, ahol össze kellett dolgozniuk. A csapat-összetartozást már az első napon megalapoztuk azzal, hogy közösen batikolva készítettük

Az első Szalézi Mini Zenetábor résztvevői és szervezői

el a táborpólónkat. A gyerkőcök lelkesen alkottak, ráadásul nemcsak a saját póljukat festették meg, hanem néhány szervezőnek is elkészítették, akik nem tudtak jelen lenni a programnál. Este a glóriaszurkálós játékban már úgy vettek részt, mint-ha évek óta ismernék egymást.

A második napon már délelőtt elkezdődtek a zenei próbák. A dalokkal már hétfőn megismerkedtek a lurkók a misén, így már nem voltak nekik teljesen ismeretlenek. Nagy odafigyeléssel, lelkesedéssel vettek részt a közös zenélésben, mindenki kivette belőle a részét. A zenekar több szekcióból állt: kórus, gitár, fuvola, furulya, szaxofon, cselló, hegedű és zongora. Volt lehetőség közösen zenekarként is próbálni, de természetesen a különböző szólamok egyenként is gyakorolhattak.

Kedden délután mentünk le először a strandra, ahol a közös pancsoláson kívül különböző vicces vizes játékokban is részt vehettek a gyerekek. Este kicsit elcsendesedtünk, és egy teremtéstörténetet feldolgozó lelki esten vettünk részt közösen.

Szerdán folytatódtak a próbák majd ebéd után egy szuper Activity-t követően egy „Olimpia” különkiadás következett, aminek legkülönlegesebb része a zenei olimpiai műsorszámok voltak, Este tábortúzzal zártunk.

Csütörtökön már az utolsó dalok kottáival is megismerkedett mindenki, délután pedig ismét ellátogattunk a strandra, ahol a fürdés mellett kézműveskedésre és társasozásra is volt lehetőség. Este pedig megrendeztük a hét egyik fénypontját, a „Csillag születik”-et, ahol nagy örömeinkre minden résztvevő megmutatta tehetségét. Számomra meghatározó volt látni, hogy milyen sok talentumuk van a csemetéknek és hogy milyen bátran meg tudják azokat mutatni.

Pénteken került sor a szentmisére, amire egész héten készültünk. Ennek meg is lett az eredménye, ugyanis a dalok végül szépen összeálltak. Úgy gondolom mindenkinek meghatározó élmény volt a közös zenei szolgálat.

Összességében nagyon tartalmas hét volt, a gyerekek megtapasztalhattak valamit a szalézi lelkiségből és a közös zenei szolgálat örömeiből. Szeretettel várunk mindenkit jövőre is!

Bujdos Rozália

A tábor a Magyarország Kormánya által kiírt „Egyházi közösségi célú programok támogatása” (EKCP-KP-1-2024/8-000032) pályázat támogatásával valósult meg.

Munkatársi hírek

Új vezetőség a szalézi munkatársak élén

A Magyar Szalézi Munkatársak Egyesülete május 11-én, szombaton tartotta meg kongresszusát és közgyűlését, melynek az óbudai Don Bosco Oratórium és Közösségi Ház szolgált helyszínül. A közgyűlés keretében a jelenlevő munkatársak megválasztották az egyesület új vezetőségét az elkövetkező hároméves időszakra, amelynek tagjai: koordinátor – Sárvári Miklós (Óbuda), formáció – Bitszászky Márton (Óbuda), titkár – Pozvai Szilvia (Szombathely), vagyonkezelő, pénzügyek – Marillai Andrea (Óbuda), nemzetközi kapcsolatok – Sándor Anna (Újpest-Megyer). Sikeres munkát kívánunk nekik Isten áldásával!

EGER

Pallagi Judit SC

Amikor az álmok találkoznak

Egerben, a Fájdalmas Anya servita templomban 2024. május 12-én a 11 órai szentmise keretén belül került sor három egri munkatárs ígérettételére és befogadására a Szalézi Családba.

A szentmisét Buda Péter helyi plébános atya és Ábrahám Béla atya, a kazincbarcikai szalézi szerzetesi közösség igazgatója koncelebrálta. Az ígérettétel megszervezésében Carolina Costabile FMA megbízott vezető és Medgyessy Zsófia FMA, az egri Segítő Szűz Mária Leányai Don Bosco Nővérek vállaltak szerepet. A szertartáson Carolina nővér mutatta be a leendő munkatársakat a jelenlévőknek.

Molnárné Kis Rita, Szendreyné Miskolci Mária és jómagam (Pallagi Judit) négy évvel ezelőtt kezdtük meg a felkészülést a „szalézi szülők” csoportjával, hogy munkatársakként a Szalézi Családhoz tartozzunk. A kéthetenkénti találkozót Hervayova Elvira FMA tartotta. Ezen időszak alatt a Don Boscó-i lelkiség megvalósításának a mindennapokban történő lehetőségeiről beszélgettünk.

Később a képzeteket Carolina nővér vezette Zsófia nővér köz-

reműködésével, míg ebben az évben révbe ért a felkészülésünk és egy szép májusi délelőtt ígéretet tettünk, hogy Don Bosco nyomdokában, példáját követve éljük mindennapjainkat a családjunk, a mindennapi munkáink során és az oratórium munkáját segítve.

Nekem – mióta megismertem lelkiségét – Don Bosco a példaképem a mindennapokban, és az Intézetben a munkahelye-

men, ahol egy kis hittan csoportot vezetek. Fontos számomra, hogy Istenhez vezessek mindenkit, akivel kapcsolatba kerülök. Nagy örömmre két ellátottunk a szentségek felvételével Isten gyermekévé lett.

A szertartást követően megkaptuk az *Apostoli életút* egy-egy példányát útravalóul. Az imádságos élet, az evangélium vezetése mellett egymást segítve az ifjúság nevelésében Don Bosco gondolata lebeg előttünk: „Ne szalasszunk el egy alkalmat sem, amikor Isten lehetőséget ad a jóra. Ne vesztegessétek az időt, tegyetek nagyon sok jót, ezt nem bánjátok meg sohasem.”

NYERGESÚJFALU

Vachajáné Kisgyőri Szilvia

Nyári oratóriumi nagy játék a városban

A nyergesújfalui szalézi nyári oratórium keretein belül július 5-én a városban szerveztünk egy nagy játékot a gyerekeknek mi, szalézi munkatársak és munkatárs jelöltek. Az nyári oratórium „Álmodj szabadon” mottójához kapcsolódva közel 200 táborozó, animátor és segítő járta végig kilenc csoportban a város 300 évvel ezelőtt letelepedett sváb telepeseinek Nyergesújfalun megvalósult álmát.

Az elmúlt évben létesült, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata tanösvényhálózatához tartozó tematikus útvonal hat táblája bemutatja a települést benépesítő sváb lakosság életét. Mivel jómagam aktívan részt vettem a tanösvény létrejöttében, szalézi munkatárs jelöltként az az ötletem támadt, hogy a tavaly decemberben átadott tanösvény témái mentén városi „nagy játékot” szervezünk a nyári oratórium résztvevőinek, hogy jobban megismerjék városuk történetét. A kezdeményezést Mihelik Magdolna polgármesterasszony is támogatta nemcsak frissítő üdítővel, hanem maga is lelkesen elvállalta egy állomás vezetését, amiért külön köszönet, akár csak Kiss Juliannának, aki bemutatta a táborzóknak a leghíresebb nyergesi sváb, Kernstok Károly festőművész villáját.

A „nagy játék a városban” kitöltött egy egész délelőttöt. A gyerekek igazán izgalmas feladványokat oldottak meg a tanösvény táblái kapcsán: totót töltöttek ki Kernstok Károly festőművészről, titkos kódot fejtettek, melynek megfejtése az első magyar szalézi, Zafféry Károly egyik mondása volt, raktak össze puzzle-t, amelyen egy Kernstok-festmény, illetve az idei stenna plakátja szerepelt, a nyergesújfalui gyorsparasztokra, postakocsi-állomásra és pünkösdi lóversenyre emlékezve sorversenyen tették próbára ügyességüket, a Nyergesi János téren pedig egy életnagyságú faló várta őket, hogy a tikkasztó nyári hőségben „megitassák”. A szőlőtermesztéshez kapcsolódóan stílusosan

szőlőlét ittak, kerestek gyerekpezszt, míg a tájháznál a régi esküvők hangulatát felidézve „menyasszonyöltöztető” és süti-készítő feladatok várták a táborozókat. Mindemellett a temetőnél található, kőfaragókról szóló táblánál a Zafféry Károly Szalézi Középiskola névadójáról, az első magyar szaléziról is megemlékeztek, aki Nyergesújfalun alusza örök álmát – meg is keresték a sírját, de megtudhatták többek közt azt is, hogy több nyelven beszélt és az ő édesapja is német származású volt.

A sváb telepések nyomában a nyergesújfalui szalézi munkatársak és munkatárs jelöltek, valamint a helyi polgármester asszony, a betelepített kőfaragók egyik leszármazottja, a Kernstok-villa gondnoka és egy szalézi missziós önkéntes kalauzolta a gyerekeket. A játék így egy hosszas, alapos, közös tervezés és az oratórium keretein átívelő összefogás és együttműködés nagyszerű eredménye lett a gyerekek javára, ami terveink szerint nem marad egyedülálló alkalom.

MOGYORÓD

Lichnerné Hegedűs Piroska SC

Mogyoródi nyári történetek

Tanévünk lezárásaként június 15-én Pozsonyba indultunk zarándoklatra. Napunkat az újpest-megyeri Nagyboldogasszony Szalézi Plébániatemplomban szentmisével kezdtük, amelyet Misquitta Claudius atya celebrált. Kissé kalandosra sikerült az utunk, mert alig értünk át a szlovák határon, a kis busz megadta magát. Hamarosan megérkezett a szlovák szalézi segítség Luigi atya személyében, ám a kuplung neki sem engedelmessé vált. Három óra útmenti állodgálás, tréler segítségül hívása és imák után tettünk még egy próbát és csodák csodájára, illetve a kuplung kellő kihűlése után úgy beindult a kis busz, hogy még Pozsonyba is eljutottunk és simán hazaértünk vele.

Pozsony gyönyörű város, de még egyszer vissza kell mennünk, hogy alaposabban körül tudjunk nézni. Igazán szaléziásra sikerült az utunk, ugyanis a megpróbáltatások ellenére nem vesztettük el a jókedvünket és nagyon jól éreztük magunkat. Ezt a kirándulást sem fogjuk elfelejteni, az biztos!

Az idei évben Mogyoródon a háromhetes nyári oratórium Don Bosco álmai köré összpontosult. Mottója: „Álmodd meg, vidd véghez!” Mi, szalézi munkatársak is részt vettünk a tábor lebonyolításában. Süteményt, palacsintát sütöttünk, kézműves foglalkozásokat, előadásokat tartottunk, a családi esten és a záró akadályversenyen állomást vezettünk, takarítottunk. A gyerekek vidáman, sok élménnyel gazdagodva tölthették el ezt a három hetet, hála a nővérek, animátorok, munkatársak és segítők áldozatos munkájának.

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

Nyárindító tanodai tábor Kazincbarcikán

KAZINCBARCIKA

Tanodai nyár – Nyárindító táborunkat június utolsó hetében tartottuk, aminek középpontjában ismét a fotózás állt. Imár harmadik alkalommal indítottuk a nyarat a budapesti SZÁMALK-Szalézi Technikum és Szakgimnázium fotós hallgatóival, akik a nyári gyakorlatukat töltötték nálunk.

Idei mottóink: „Merj nagyot álmodni!” A reggeleket Kukuczka Robert atya gondolataival indítottuk. Közösen, egyes csoportokban dolgoztak a diákok, amiben volt ismerkedés, bemutatkozás, városi kvízverseny, szabadulószoza, és sok-sok barátkozás. A tanodások megismerkedhettek a fotózás rejtelmeivel, a budapesti fiatalok pedig bepillantást nyerhettek a tanoda mindennapjaiba, néhányan a szegénysorsú családokhoz is ellátogattak.

A csapatoknak szüksége volt kreativitásra, ügyességre, tájékozódásra, türelemre. Ismét élménydús, felejthetetlen napokat töltöttünk együtt.

Az idei nyáron két alkalommal is eljutot-

tunk a Balatonra! Az általános iskolásokkal július közepén Erzsébet-táborban voltunk Fonyódligeten, ahol sok-sok élménnyel gazdagodtak a gyerekek. Volt sétahajózás, vízi kalandpark, lelki foglalkozás, foci, csocsó és pingpong bajnokság, tábori olimpia, ki mit tud, sok fürdőzés a Balatonban és persze nagy meleg. Az altábori zárórendezvény éremesőt jelentett nekünk: mi hoztuk el a legtöbb érmet! Kiemelkedő teljesítményükért érmet kaptak: Bartha Melissza, Gyenes Gabriella, Sági Leticia, Harsányi Jázmin Eperke, Gyenes Benjamin, Szukonyi Levente, Lakatos Írikárdó Benjamin, Heidinger Attila. Kísérők: Bartha Józsefné, Abari-Kovács Beáta és jómagam.

Ezzel párhuzamosan a középiskolásoknak strandolást és budapesti kirándulást szerveztünk. A fővárosban Andrásfalvy János tartományfőnök atya és Nádudvari Géza testvér várt minket és mutatták meg a fiataloknak a város szépségeit. Semmelweis Ignác házát, a Várkert Bazárt, a Budai Királyi Palotát, a Halászbástyát, a

Mátyás-templomot... Láttunk őrségváltást, voltunk a Sziklatemplomban és jó étvágygal elfogyasztottuk a finom ebédet. A nagy hőség ellenére mindkét csapat bírta a gyűrődést, feltöltődve érkezünk haza.

Harmadik nyári táborunkat Badacsonyládbihegyen töltöttük július 27. és augusztus 2. között. Sok kalandban volt részünk, minden nap tudtunk fürödni a Balatonban. A napot reggeli tornával indítottunk, majd következett a szobaszemle. Kirándultunk Keszthelyre, ahol csapatokban vetélkedtünk. A táborzárón Robert atya képekkel és videókkal eleve-nítette fel a hét élményeit. Hazautazásunk nem ment zökkenőmentesen, már az induláskor késett a vonatunk, de végül épségben megérkeztünk Kazincbarcikára. Kísérőink voltak: Kozma Lászlóné, Bartha Józsefné, Tóth Csilla, Abari-Kovács Beáta, Kukuczka Robert atya és jómagam.

Negyedik, nyárzáró táborunk még előttünk áll.

Köszönjük a szaléziak jelenlétét és támogatását Andrásfalvy János tartományfőnök atyának, Ábrahám Béla atyának és Kukuczka Robert atyának! Hálásak vagyunk a napközis táborok helyszínéért Molnár-Gál Béla igazgató úrnak, a szállításban való segítségért Emri Dánielnek.

Molnár Mariann

Szalézi plébániai tábor – Július 1. és 5. között került megrendezésre a Szalézi Nyári Oratórium, „Merj álmodni!” felkiáltással. Miután főhősünk találkozott Don Boscóval, álmokon keresztül különböző bibliai helyeken fordult meg.

Az eddigiektől eltérően a tábor résztvevői három napon át (a nyitó és a záró napot leszámítva) az életkoruknak megfelelő bontásban, három nagy csoportra osztva (kicsik, közepesek, nagyok), külön-külön tematikus napon vehettek részt (sportnap, hitnap, kirándulás). A szentmise a nyitó és zárónapon is fontos szerepet kapott. A reggeli és esti imákon a jelenetekhez kapcsolódó gondolatok hangzottak el. Közös éneklés is volt minden reggel és este.

A hitnap keretében délelőtt templomi vetélkedő került lebonyolításra négy, illetve ötállomásos játékos vetélkedő keretében, melynek állomásai a Szent Család-templom, Avilai Szent Teréz-templom, református templom, görögkatolikus templom, Don Bosco Sportköz-

Kazincbarcikai nyári tábor

pont voltak. A 70 éves város hitéletének ezen központjai is bemutatásra kerültek és a templom történetéhez, illetve a hit-élethez, valamint az Egyház legnagyobb ünnepeihez kapcsolódó játékos feladatokat oldottak meg a gyerekek. A Szent Család-templomban megismerkedhettek a templomi orgona csodálatos hangjával, melyet Tompa István kántor szólaltatott meg. Délután kézművesek áradata fogadta a táborozókat, emellett mindenki érdeklődését felkeltő drámafoglalkozás vette kezdetét, ahol a gyerekek óriási lelkesedéssel vették fel a különböző jelmezeket.

A sportnapot a „staff” segítők szervezték és bonyolították le a Don Bosco Sportközponttal együttműködve. Kidobós, foci, sport, különböző bajnokságok mellett karate edzésen is részt vehettek. Szép magyar hagyományainkat ápolva a közös tánc sem maradhatott el, délután pedig vizes játék vette kezdetét a gyerekek nagy örömeire.

A kirándulós napon Bánhorvátiban és Sajószentpéteren voltak. A helybeli hívek kisebb vendégségbe invitálták a gyerekeket, akik eljutottak a helyi kilátóba, múzeumot és egyéb érdekességet is meglátogattak a kis túra mellett.

Kaland-csoportunk is volt, akik a héten több külön programon vehettek részt és sok valódi kalandban is kijutott nekik. Immár második éve tartjuk a hagyományt, hogy ottalvós napokat is szervezünk Sajókazán a 13–14 éves fiataloknak. Közülük sokan szeretnének részt majd bekapcsolódni az animatori tevékenységekbe az év folyamán.

Hétfőn egy városismereti vetélkedő került délelőtt megrendezésre. Ennek négy állomása egy-egy szobornál, városi nevezetességnél került kialakításra. A Móricz Zsigmond téren, a Hild emlékműnél, a Fő téren a sárkányszobornál és a Csokonai úti játszótéren várta a vetélkedő gyerekeket egy-egy állomás. A város híres szülötteiről, nevezetességeiről, szobrairól is szó esett a vetélkedőben, mely azt a célt is szolgálta, hogy a gyerekek elmélyítsék a Kazincbarcikával kapcsolatos ismereteiket (pl. város címerének felismerése).

A Csokonai úti játszótéren rövid játékokra is sor kerülhetett. Hangsúlyoztuk azt öröndetes tény, hogy a városban rengeteg új játszótér található, s ez településünk egyik fő ismérve lett.

Tekintettel arra, hogy Kazincbarcika nem csupán a szobrok és virágok városa, ha-

Óbudai Nyári Oratórium – első hét

nem rengeteg szép falfestmény található az épületeken, házfalakon, ezekre is történt utalás a játékos feladatok keretében. A tábor zárónapján megtekintették a 70 éves város történetét bemutató kisfilmet. Ehhez kapcsolódóan rövid játékos vetélkedőt rendeztünk, ahol a gyerekek számot adhattak arról, mennyire is jegyezték meg a város történetére vonatkozó fontos, új információkat.

A hetet egy nagyon színvonalas gálaműsor zárta és természetesen a fagyizás sem maradhatott el.

A tábor lebonyolítását a szalézi szerzetesek, közel 30 felnőtt munkatárs, valamint 40 fiatal segítő és animátor készítette elő, amelyben idén 130 táborozó vett részt. Reméljük, hogy nem feledkeznek meg róla, hogy a szalézi oratórium évközben is vár minden érdeklődőt és fiatal!

Dr. Sulyok Tamás, T. Fülöp Tibor SDB

ÓBUDA

Óbudai nyárelő — Rögton a vakáció elején belevetettük magunkat a szalézi

nyárba, kezdve június utolsó hetével, amikor ismét megrendezésre került a Tücsök tábor. Hétfőn reggel vártuk az évközi oratóriumokban már megismert társaságot (akik közül többen anyaotthonból vagy nehezebb helyzetben lévő családokból érkeztek). A lelkes segítőknek hála szeretetteljes, családi légkör alakult ki a hét során. Különös hangsúlyt fektettünk arra, hogy a gyerekek jobban megtanulják felfedezni a magukban, illetve másokban rejlő értékeket és visszaszorítani a gúnyolódást. Ezt a színdarabokkal próbáltuk beléjük csepegtetni, melyek „A három testőr” című könyv alapján lettek bemutatva. A tábor különféle programjai is erre a vonalra épültek. Bevezettek minket a vívás rejtelmibe, sőt, mi magunk is megpróbálkozhattunk a sporttal; különböző helyekre látogattunk el, kézműveskedtünk, csoportperceken vehettünk részt. A hét fénypontja talán a látogatásunk volt Péli-földszentkeresztre, ahol egy kis lelki feltöltődés után még a tóban is csobbantunk egyet. Persze, nem

Óbuda – Tücsök tábor

maradhatott el a záróműsor és a jól bevált „tücsöktorta” sem. Csodálatosan éreztük magunkat, és készen álltunk a következő hétre!

Ugyanis július elsején megkezdődött a nyári oratórium, ahol közel 200 gyermeket vártunk tárt karokkal. Ez a hét a „Herkules” című mesefilmre épült. Az animációban a főhős jellemfejlődésének lehettünk tanúi, aki először tett egy elhatározást, hogy hős váljon belőle, majd tetteit aktíválva minden fegyelmét, kitarását, Istenbe vetett hitét és önbizalmát összeszedve végül célba ért. A jeleneteken túl a csoportperceken is esett szó egy kis játék kíséretében arról, hogy Isten álma az, hogy másokat szolgáljunk, és ezáltal ők is és mi is boldogok legyünk. Ezenfelül szuper programokban volt részünk. Rengeteg különböző játékot próbáltunk ki, egy sportbajnokságon is megmérettethettük magunkat, műhelyeket látogattunk. Majd a természetben egy lelki délelőttön vehettünk részt, ahol a teremtett világra fókuszáltunk, hogy abból a sok jóból, amit Isten teremtett körénk illetve belénk, mit hogyan tudunk felhasználni. A tervezett vizes játék a rossz idő miatt víz nélkül bár, de annál nagyobb jókedvben zajlott. Ezután a várva várt strandolás nap következett, majd pedig az utolsó naphoz érkeztünk. Dél előtt egy játék keretében segítettünk Don Boscónak megvenni a Pinardi-házat, majd egy szentmisében hálát adtunk a hétért, aminek keretein belül két kisanimátort avattak fel. Ezután a Minótauros mondáját felelevenítve egereknek építettünk labirintust. Majd egy fergeteges záróműsorral és egy képvetítéssel zártuk le a tábort. Sokak számára a legemlékezetesebb a kakaóest alatt zajló „Első Szalézi Csibefutam” volt, ahol fény derült arra, hogy melyik a leggyorsabb csibe. Rengeteg vidámságban, élményben volt részünk, és ez mind folytatódik augusztus végén a nyárzáró oratóriumban.

Márialigeti Ráhel

Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola

Határtalanul program – Május 24-én kora reggel a Péter-Pál iskola képviselője 38 diákkal és 4 pedagógussal elindult a Határtalanul program keretein belül Erdélybe. A tartalmas öt napot hosszas készüldés előzött meg, ami nem csupán a bőröndök megtöltését jelentette, hanem azt is, hogy a diákok a tanév elejétől is-

merkedtek a látnivalókkal, a nevezetességek történeteivel tanáraik és a világháló segítségével.

Buszos kirándulásunk első napján megcsodáltuk Nagyváradon a székesegyházat és a püspöki palotát, majd Királyhágó, Csucs, Bánffyhunyard érintésével jutottunk el Válaszútra, ahol két éjszakát töltöttünk.

A második napon szállásunk szomszédságában találkoztunk Kallós Zoltán népművészeti gyűjteményével és itt tehetünk sétát a tangazdaság facsemetéi között. A nap folytatásaként megcsodáltuk a bonchidai Bánffy kastélyt és Kolozsváron a Házsongárdi temetőben tiszteletünket kifejezve koszorúkat helyeztünk Dsida Jenő, Apáczai Csere János, Kós Károly sírjára. A Farkas utcai református templomot sem hagytuk ki, és betértünk egy imára a Szent Mihály templomba is. Megálltunk Mátyás király szobránál és a szülőházához is elsétáltunk.

A harmadik napon Marosvécsén a Kemény-kastély falai között hallhattuk Kemény Géza gazdagító, a nemzeti identitást erősítő gondolatait, történelmi és irodalomtörténeti ismeretekkel teljessé téve. Ezután Maroshévízen megnéztük a szárhegyi Lázár-kastélyt, majd a Békás-szoros és Gyilkos-tó csodás látványa fogadott minket.

A negyedik napon Csíksomlyóra látogattunk, ahol egy nagyon jó hangulatú, felhőtlen találkozásunk volt a csíkszeredai Nagy István Művészeti Középiskola 7. osztályos diákjaival, A Határtalanul program egyik fontos célja a magyar-magyar kapcsolatok építése, személyes kapcsolatok kialakítása, elmélyítése. A látogató és fogadó diákokkal, tanárokkal együtt éne-

keltünk a borvíz forrásnál, felsétáltunk a Nyeregbe, ahol együtt játszottunk, majd végül közösen imádkoztunk a ferences kegytemplomban. A közös program olyan sok örömet adott, hogy a gyerekek telefonszámot és e-mail elérhetőséget is cseréltek, bízva abban, hogy találkozhatnak még egymással. Lenyűgöző programként és vásárlási lehetőségként Korondra is betértünk, Józsa János udvarába, ahol a fazekasmester keze alatt éppen formálódott az agyag. Majd Farkaslakán Tamási Áronra emlékeztünk, sírjára koszorút helyeztünk. Szejkefürdőn végigjártuk a 14 csodálatos székelykapuval díszített domboldalt, ami Orbán Baláznak állított emlékművel ér véget. Székelyudvarhelyen a híres „Emlékezet parkja” (szoborpark) és a főtér volt az aznapi utolsó látnivalónk.

Az ötödik, azaz utolsó napon segesvári sétával búcsúztunk Erdélytől.

Nagyon hálásak vagyunk, hogy ez a tartalmas, szép kirándulás megvalósulhatott! Jó volt látni a gyerekek őszinte érdeklődését, a rácsodálkozást a magyarság értékeire, külföldi testvéreink irántunk érzett szeretetére. Sok élményt hoztunk haza lelkünkben, szívünkben és fotóinkon. Külön köszönet iskolánk igazgatójának, Lux Ambrusnak, aki a szervezészt kézben tartotta és igyekezett életre szóló élményt adni mindannyiunknak. Sikertől!

Madák Melinda

ÚJBUDA

META-Don Bosco Technikum és Szakgimnázium

Olaszországi szakmai gyakorlat – Június 9-én a META Don Bosco Technikum és Szakgimnázium tízfős küldöttsége

A „Határtalanul” program keretében a Péter-Pál iskola csapata Erdélyben járt

Metások olaszországi gyakorlaton

Metások portugáliai gyakorlaton

ge repülőre szállt és meg sem állt Faenzaig, a fajanszok városáig.

A hallgatók a szomszédos Forlì városában kezdték meg másnap háromhetes szakmai gyakorlatukat az Erasmus+ program keretében. A kisgyermekgondozó szakosok egy jól felszerelt bölcsődében, a gyógypedagógiai asszisztens hallgatók két óvodában, kereskedő tanulónk pedig egy biotermékeket áruló cégnél ismerkedett a szakma rejtelmeivel. A helyi kollégák kedvesen fogadták őket, a nyelvi különbségek ellenére a gyerekekkel is rögtön megtalálták a közös hangot. Az esték közös főzéssel, beszélgetéssel teltek, hétfvégenként pedig nyakukba vették az Emilia-Romagna régiót, bejárták Bolognát, Riminót, San Marinót és Veronát.

A szakmai fortélyok ellesésén kívül tapasztalatot szereztek olyan, a hétköznapi életben fontos készségek területén is, mint az idegennyelvi kommunikáció, a

tájékozódás. Megtanultak alkalmazkodni egymáshoz és az új környezethez. Ezekkel felvértezve vágnak majd neki szeptemberben a 14. évfolyamnak.

Várhelyi Judit

Erasmus: Portugália, Coimbra –

Június 9-én a hajnali órákban kilenc Metás tanuló és egy kísérőtanár izgatottan várta a Portóba tartó repülőgép indulását a Liszt Ferenc Repülőtéren. Az esős idő ellenére jókedvvel, érdeklődéssel és nagy kíváncsisággal várta mindenki a felszállást és a repülőutat, különösen azok, akiknek ez volt első repülésük. Metás csapatunk a portugáliai Coimbra városába utazott, ahol a háromhetes nyári gyakorlat eltöltése várt a tanulókra.

Coimbra az egyik legjelentősebb egyetemi város Portugáliában. Az első nap az utazással, érkezéssel, a fogadó szervezettel történő találkozással telt. Másnap gyönyörű napsütés várta a társaságot.

Kihasználva a szép időt a Coimbrától alig egy órára található Figuera de Foz városát vette célba a csapat. Az Atlanti-óceán partján páratlan látványban részeseülhettek tanulóink. Az óceán látványa és a riviera hangulata elfeledtette az utazás fáradalmait.

A harmadik naptól kezdődött a nyári gyakorlat. Logisztikás és pénzügyes tanulóink a „BigMat” elnevezésű barkácsáruházban kezdték meg a gyakorlatot, megismerve a raktározással, áruszállítással kapcsolatos teendőket. Egyik logisztikás diákunk egy igazi családi vállalkozásnál töltötte gyakorlatát, ahol többek között festékek forgalmazásával, autósínkeveréssel, termékek kiszállításával foglalkozott. Idegenvezető tanulóink a római kori Conimbriga település hétköznapijait bemutató modern, interaktív látogatóközpontban dolgozhattak, elsősorban az érkező látogatók vezetése és a múzeum promotálása volt a feladatuk. Továbbá egyik idegenvezető tanulóink egy rendezvényszervező cégnél kapott feladatot, másik pénzügyes diákunk egy kereskedelmi cégnél volt foglalkoztatva. A gyakorlat során mindenki fejleszthette idegennyelvtudását, megismerkedhetett a portugál munkakultúrával, mentalitással és hétköznapi élettel.

A hétfvégi szabadidőben a csoport utazást szervezett Lisszabonba, illetve a fogadó szervezet bemutatta Coimbra városát és nevezetességét, így az egyetemet, a Botanikus kertet, a 12. századi Santa Cruz templomot. A tanulók számára emlékezetes élménnyé vált a Portugáliában töltött időszak, nem csak a nyári gyakorlat, hanem a természeti, az építészeti és a kulturális látványosságok miatt.

Kopcsik Gábor

ÚJPEST, BAROSS UTCA

Az újpesti Jézus Szíve templom búcsúja – Újpesten, a Baross utcai templomban Jézus Szent Szívének tiszteletére június 30-án Pham Quoc Thai Hung Savio Domonkos szalézi atya ünnepi szentmisét mutatott be. Ennek a kicsinyke, gyöngyszem templomnak Jézus Szíve a titulusa. Idén ez az ünnep június 7-re esett, de sajnos a tető beázása miatt akkor még nagy munkálatok folytak. A felújítás a hívek adományaiból, vietnámi szakemberek segítségével rendben megtörtént.

„Jézus Szíve főünnepje jó alkalom arra, hogy megújítsuk hűségünket Jézus iránt – kezdte prédikációját Savio atya. – Jézus Szíve tiszteletében magát az emberré

A Baross utcai templom búcsúja

lett Istenembert ünnepeljük, ahol különösen nagy hangsúlyt kap az Ő szeretete, amely egyszerre tükrözi az Atya és az emberek iránti szeretetét. Jézus lándzsától átszűrt szíve forrássá válik, az élet új folyójának forrásává. Minden kereszténynek és minden papnak Krisztusból kiindulva olyan forrássá kell válnia, amely életet áraszt másokra. Az élet vizét kell ajándékoznunk a szomjazó világnak. Életünk akkor lesz hasonló Jézus Krisztuséhoz, ha lelkeségünk és a mi szívünk is hasonlóvá válik az Övéhez. Nem csak beszélni kell a szeretetről, hanem cselekedni is kell. Minden kereszténynek élő szeretetté kell változnia. Egy mosoly mosolyhullám lesz, egy jó tett jócselekedetlánc lesz, egy csepp szeretet akár tengernyi szeretetté válhat. Hiszen a szeretet szeretetet szül.”

Egy elgondolkodtató történetet is hallhattunk Bruno Ferrero „Egy tökéletes szív” című könyvéből: Milyen is a tökéletes szív? Bizony nem sima, makulátlan, hanem sebektől meggyötört, össze-vissza szabdalt. A sérülések, sebek forrása a szeretet, amit mások felé adunk, de sokszor viszonzás nélküliek, vagy akár fájdalmas, elhúzódó küzdelmekből adódóak. De mi csak szeressünk!

Elődjeink áhítatával mi is imádkozzuk az ismert főhászt: „Jézusom, alakítsd szívünket a te Szent Szíved szerint!”

A mise végén közösen elimádkoztuk a Jézus Szíve litániát. A bevezető és befejező gondolatok vietnámi nyelven is elhangzottak, mivel a templom javításán

dolgozók is részt vettek a szentmisén. Az áldás után a templomkertben felállított napvédő pavilonok alatt agapén, vidám beszélgetések és finomabbnál finomabb sütemények fogyasztása mellett ünnepelt tovább a közösség.

Tóthné Hencz Györgyi

ÚJPEST, CLARISSEUM

Rövid hírek a Clarisseumból – Május 19-én a káposztásmegyeri Szentháromság templomban dr. Fábry Kornél püspök atya kilenc fiatalunkat bérmált meg, összesen 25-en vették fel a nagykorúság szentségét

Május 25-én csekélyke létszámban

ugyan, de lelkesen ellátogattunk a Veres-egyházi Medveparkba, érintve a tóparti tanösvény egyes állomásait is.

Június 8-án, templomunk és közösségünk kiemelkedő ünnepére került sor, amikor is együtt köszönhattuk meg Boldog Sándor István bátor helytállását (+1953) születésének 110. évfordulóján (1914, Szolnok). Programok:

17.00 Boldog Sándor István élő emlékezete – szaléziak közös előadása; 17.30 P. Ullmann Péter O. Pream előadása a felosztásban megélt szerzetesi életről; 18.30 ünnepi szentmise; 19.30 agapé; 20.30 gyertyás vonulás az Emlékparkhoz; 21.10 záróimádság.

Június 15-én délután, jó kedvvel, vidámsággal és játékokkal tarthattuk meg Családi Délutánunkat a Clarisseum belső udvarában. Bár még nem volt meg a hivatalos birtokbavétel, de ezt a még jelenlegi fenntartó nagylelkűen engedélyezte.

Volt foci, henna, pólófestés és három bográcsban főtt a finomság. A sátrunkat sikerült szépen felállítani és kedvező volt az időjárás is. Néztünk meccset is (Svájc – Magyarország), 18 óraker pedig szentmise volt az udvaron, majd következett a vacsora. Mintegy hetvenen voltunk, kedves, családias hangulatban.

P. Márkus Zoltán SDB

ÚJPEST-MEGYER

Megemlékezés Péliföldszentkeresztén – Templomunk nyugdíjas klubjának tagjai – azok a bizonyos lélekben örökké fiatalok – felkerekedtek, hogy a nyári szünet előtti utolsó összejövetelüket június 4-én Savio atya vezetésével Péliföld-

Családi nap a Clarisseumban

szentkeresztben tartásuk meg. Reggel a templom előtt indulásra várva 31 fő gyűlt össze. Induláskor az idő borongós volt és esőt is jeleztek, elindulás után viszont a felhők fokozatosan szétoszlottak. Ez külön ajándék volt számunkra!

Az elsődleges úticélunk Havasi József atya sírjának felkeresése volt halálának ötödik évfordulója alkalmából. Első utunk a temetőbe vezetett. Ott Jakab atya éppen a sírokat gondozta. Nagy szeretettel fogadott minket. Spontán megkezdődött a megemlékezés. Mindenki az emlékeibe merült, többen meg is osztottak egy-egy történetet Havasi atyával kapcsolatban. Majd közösen imádkoztunk Havasi atya és a többi elhunyt szerzetes lelki üdvéért, és kértük közbenjárásukat. Az újpesti hívek nevében egy koszorút és virágcsokrokat helyeztünk el a síron és mécseseket gyújtottunk meg. Még énekeltünk is! Az atya kedvenc nótáját: a „Már mi nálunk babám” -at. Még a nap is kisütött! Lehet, hogy fentről kacsintottak ránk?

Nádudvari Géza testvér volt végig a nagyon kedves „idegenvezetőnk”. Már ott a temetőben is sok mindent elmondott annak történetéről. Elcsendesedtünk..., és lassan tovább indultunk. Utunk a templomba vezetett. Ott Géza testvér a templomról, a Szent Kereszt ereklyéről, az oltárokról, a templom történetéről, felújításáról és a szalézi rend letelepedéséről mesélt sok érdekes dolgot. Majd Papp Éva, fiatal animátor hölgy olvasott fel Havasi atya életrajzi könyvéből egy részt. Rövid csend után elkezdődött a szentmise, aminek kegyelmeit Savio atya Havasi József atya lelki üdvéért ajánlotta fel.

A rendház ebédlőjében ízletes, meleg ételt kaptunk, ami után előkerültek az otthonról hozott finomabbnál finomabb édes és sós süti. Jóllakottan kiültünk a kertbe és elkortyoltuk a finom kávé, amire Jakab atya hívott meg minket.

Örömmel láttuk, hogy folyamatban van a keresztút felújítása! És sokan még csak most látták először az elkészült Öröm Útját is. Savio atya vezetésével rövid elmélkedésekkel végig is jártuk. Megnéztük Havasi atya kertjét, és végül eljutottunk a lourdes-i barlanghoz. Hálát adtunk a Szűzanyának minden kegyelméért és kértük, hogy továbbra is segítsen meg minket és eszközölje ki a békét.

Végezetül átmentünk a Gerecse Natúrpark Látogatóközpontba. Ez egy csodálatos építmény, jó célra, csodálatos környezetben! És amint hallottuk Gézától a tájé-

Az újpest-megyeri idősek csoportja Péli-földszentkeresztre zarándokolt

koztatóban, igen látogatott is! Lassan búcsút vettünk a szép tájtól és vendéglátóinktól, majd elindultunk hazafelé. Az úton mindenki a fájdalmas rózsafüzért imádkozta hálából ezért a szép zarándoklatért. Lelkünkben feltöltődve értünk haza.

Tóthné Hencz Györgyi

Elsőáldozás volt plébániánkon – Az Oltáriszentség az erőnk, lelkünk eledele, a legtöbb kegyelmet általa kapjuk, hiszen a kenyér és bor színe alatt Jézus Krisztus valósággal jelen van, mint üdvözítő Isten-ember. Ebben a hitigazságban mélyültek el felkészülésük alatt azok a gyerekek, akik plébániánkon ebben az évben elsőáldozásra készültek. Gerseiné Molnár Katalin hitoktató segítségével június 9-én kilenc gyermek, öt fiú és négy lány vehette magához első ízben az Úr Jézust az Oltáriszentségben. A szentséget Pham Quoc

Elsőáldozás Újpest-Megyeren

Thai Hung Savio Domonkos szalézi atya szolgáltatta ki.

A gyerekek égő gyertyákkal a kezükben, hófehér ruhákban, megilletődötten vonultak be Savio atya és Kati néni vezetésével a templomba, ami telve volt rokonaikkal, ismerőseikkel is. A szertartás alatt a meghatottság és elérzékenyülés szinte tapintható volt. A szentleckét az egyik elsőáldozó kisfiú, Csabay Gellért olvasta fel. A könyörgéseket az elsőáldozók szülei mondták.

A prédikációban Savio atya az elsőáldozókhoz szólt. Továbbra is a hittanórákon kell hogy elmélyüljenek a hitben, imádságban. Vasárnaponként pedig továbbra is keressék fel Jézust, aki mindig várja őket a szentáldozásban.

Szólt a szülőkhöz is, hogy változatlanul fontos szerepük van a jó példamutatásban. Gyerekeik a hitelesen megélt és gyakorolt katolikus hit láttán tudnak csak igazán növekedni. És lényeges dolog, hogy a gyerekek elsőáldozása nem valaminek a vége, hanem a vallásos életük kezdete.

A szertartás alatt a hívek is megújították keresztségi fogadalmukat. Áldozás végén a gyerekek közösen egy hálaadó imával köszönték meg Jézusnak a jelenlétét szívükben.

A szentmise végén az oltár előtt közös képek készültek, majd agapén vettek részt a jelenlevők, ahol tovább örültek együtt és adtak hálát ezért a szép napért.

Tóthné Hencz Györgyi

NYERGESÚJFALU

Rióba ülmödtük a 18. Nyári ORI-t – Május 4-én délelőtt tíz órakor indult a regisztráció az idei nyár legjobban várt táborába, amit az is igazol, hogy a létszám

Nyergesújfalu – 18. Szalézi Nyári Oratórium

11 perc alatt be is telt! Egy hét lázas készülődés után aztán pontban július 1-én elstartolt a 18. Szalézi Nyári Oratórium Nyergesújfalu. „Álmodj szabadon!” – hangzott a mottónk az idei évben. Rióba álmodtuk magunkat ebben a két hétben, és már az első nap is szuper karneváli hangulatban telt a főszereplővel, Azúrral, „aki” egy kék papagáj, és barátaival. A csoportbeosztásokat követően szentmisével kezdtük az igen tartalmas hetet, amit ízletes meleg ebéd követett. A délután folyamán pedig izgalmas játékokon vettünk részt, megismertük egymást és bepillantást nyerhettünk az előttünk álló eseményekbe.

A hét többi napjára is sok meglepetéssel készültünk! Mindkét héten Péliföldszentkeresztben töltöttük a „kirándulós” napot túrázással és sok-sok játékkal. A gyönyörű kilátás és az izgalmas számháború mellett megcsodálhattuk a természetadta kincseket és persze jól elfáradtunk.

A csütörtöki napokat a tatabányai Gyémánt Fürdőben töltöttük. A fürdő több különböző medencével és csúszdával várta idén is a gyerekeket, akik egész nap lubickolhattak és élvezhették a vízi kalandokat.

Amikor a tábor „otthon” időzött – vagyis a Zafféry Károly Szalézi Középiskolában, válogatott műhelyekkel, vizes játékokkal, akadályversennyel és a záró napra való felkészüléssel töltöttük az időt. Hétközben több olyan kedves, régi ismerős is meglátogatott bennünket, akik ko-

rábban animátorként aktívan részt vettek a nyári oratóriumokon. Megosztották tapasztalataikat, kicsit nosztalgizáltak, vagy éppen besegítettek a gyerekek körül. A szalézi munkatársak és munkatárs jelöltek is derekasan kivették a részüket a tábori teendőkből, Jakab és Emmanuel atya mellett ők képviselték az állandó felnőtt jelenlétet a két hét alatt.

Az első turnus pénteki zárónapján délelőtt a gyerekek egy nagy játékon vettek részt a városban, amit a szalézi munkatársak és munkatárs jelöltek készítettek elő és vezettek le. Zárásként a gyerekek fantasztikus „Ki mit tud?” előadásokkal szórakoztatták a szülőket, bemutatva tehetségüket és kreativitásukat.

Kéthetes táborunk utolsó napját egy meghatározó záró szentmisével kezdtük,

amely során mindannyian hálát adtunk a Jóistennek az együtt töltött időért és a rengeteg élményért. Ezt követően egy izgalmas nagy játékkal folytattuk, ahol a gyerekek közösen dolgoztak, hogy visszaszerezzeék Jakab atya elveszett álmait. A napot egy fergeteges gálával zártuk, ahol a gyerekek lenyűgöző produkciókkal léptek fel.

www.facebook.com/orinyerges

Bringával a Balaton körül – Közismert szalézi körökben, hogy Emmanuel Ilodigwe atya, a nyergesújfalui Zafféry Károly Szalézi Középiskola lelkes kerékpározás szerelmese és lelkes népszerűsítője. Idén július 22-24. között új programmal gazdagította a 9., 10. és 11. osztályos fiatalokat: arra hívta őket, hogy kerékpáron körbetekérjék a Balatont. Egy kicsi, de igen lelkes csapat indult el július 22-én Nyergesújfaluról Gadácsi Péter autós kíséretével.

Hétfőn reggel Siófokról kezdtük meg utunkat biciklivel Gyenesdiásra. A déli partvonal mentén haladva tökéletes rálátásunk volt a Badacsonyra és a környező dombvidékekre.

A következő napon nagyon szép vidéken folytattuk utunkat a második úticélunk felé, ahova megérkezve egyből felkerestük a Tihanyi Bencés Apátságot.

A harmadik nap reggelén különleges élményben volt részünk, Emmanuel atya misét tartott nekünk az apátság kápolnájában. A mise után egy bencés atya körbevezetett minket a templomban, így megismerhettük az apátság történetét, valamint betekintést nyerhettünk a múzeum kiállításába is, amit innen is köszönünk szépen!

Mindezek után folytattuk utunkat Siófok-

Nyergesújfalu – Bringával a Balaton körül

Szombathely – 32. Szalézi Nyári Oratórium

ra, amit sikeresen el is értünk, így elmondhatjuk, hogy a Balatont körbecikliztük, Istennek legyen hála!

Demeter Dominik

SZOMBATHELY

32. Szalézi Nyári Oratórium „Állom az álmod!” – Az idei nyári oratórium nagy sikerrel zárult. A regisztráció elindulása után 1 órán belül az összes hely elfogyott. A három hét alatt hetente több mint 190 gyerek zsvijaja töltötte be a helyi szalézi rendház udvarát. A résztvevőket korosztályonként csoportba soroltuk. Minden csoportnak volt vezetője, segítője és védőszenkje is. Hagyományainkhoz híven a tábor témájának kiválasztásánál az idei szalézi éves strenna („Az álom, mely álmodni készlet”) adta az alapot. Így lett a mottó: „Állom az álmod!” Média, liturgia, dekor-kézműves, sport, színpadianimáció, zene-bans, logisztika, konyha és HR csoportok alakultak, hogy a tábor jó hangulata garantált legyen. Sok színes programmal tettük emlékezetessé az együtt töltött három hetet. Lelki programokat szerveztünk. Lehetőség volt sportolni (foci, trambulín, kosár, röpi, lovaglás), rollerezni, sakkozni, kvízzjátékban jeleskedni, filmet nézni, strandon vízi-BANSolni, jobban megismerni városunkat, „lelki fröccsöt” inni, kalandtúrázni, sütíműhelyen finomságokat készíteni, az ókori Savaria utcáin barangolni, a csillagokat kémlelni nappal és kézműveskedni. Igyekeztünk mindenkit valamilyen játékba bevonni, hiszen minden gyerek jó valamiben. A hely szelleméhez híven, minden reggel vidám banssal, színdarabbal, táborhímnusszal és imával indítottuk a napot. Volt reggeli torna, piknikezés a szabad-

ban. Szentségimádásokon elcsendesedhetünk. A szentmiséket ministrálással, kórusénekléssel tettük emlékezetessé. Vendégatyák jöttek, hogy együtt örüljenek velünk és megosszák az élményeiket: Székely János püspök atya, Tokár János atya, Stift Zoltán atya, Lendvai Zoltán atya a lelki programokon segítettek nekünk elmélyülni és egyre közelebb vinni minket az álmainkhoz. Meglátogatott minket Andrásfalvy János atya, Claudius atya és Domonkos atya is. Gálaműsorok emelték a tábor hangulatát, ahol a csoportok és a gyerekek is egyénileg megmutathatták, hogy miben ügyesek - a szülők nagy öröme. A tábor első napján 3 fiataalt avattak animátorrá, a tábor utolsó napján pedig nagy örömkre, több mint 10-en váltak segítővé 190 gyerek, az animátorok és segítőtársaik jelenlétében. Az idei táborban is rengeteg élménnyel lettünk gazdagabbak. Új barátságok is születtek. A tábor sikeréért hálával tartozunk a szombathelyi szaléziaknak, a több mint 30

animátoroknak és segítőknek, konyhatündéreknek, jötevőinknek és a szülőknek, akik ránk bízta a gyermekeiket, végül a szaléziak nagy családjának, ahol mindnyájan igazán otthon érezhetjük magunkat és megvalósíthatjuk az álmainkat.

szombathelyi animátorok

MOGYORÓD

„Álmodd meg, vidd véghez!” – Mint az eddigi években, idén is nagyon jó volt a hangulat a mogyoródi oratóriumban, bár a szokásos négy hét helyett csak három volt. Ez viszont nem befolyásolta a gyerekek jókedvét és létszámát: a 3 hét alatt 151 vidám táborozó volt.

Az idei oratórium mottója az „Álmodd meg, vidd véghez!” volt. A tábor ideje alatt vendégül láttunk néhány vándoranimátort is, akik így bepillantást nyerhettek a mi kis oratóriumunkba.

Néhány újdonságot is bevezettünk. Minden nap volt szentmise, amit gitár és fuvola kísért. Ezen kívül a kamaszoknak délelőttönként a kiscsoportos beszélgetés és a kézműves foglalkozás helyett külön programot szerveztünk: minden nap érkezett hozzájuk egy vendég (aki lehetett akár egy fizikus vagy egy pap is), aki érdekes előadást tartott nekik. Az első hét fénypontjaként a családi est után szerveztünk egy kamaszoknak szóló esti programot, ahol Mogyoródon belül állomásokat állítottunk fel, amelyeken végig kellett mennie a kis csapatnak. Mindezek mellett visszahoztunk egy régi hagyományt: reggelente mi, a kisanimátorok és a nyolcadios fiatalok jelenettel mutattuk be az aznapi témát.

A sok újdonság mellett a régi dolgok is megmaradtak. Sokat játszottunk, közösen imádkoztunk, voltunk kirándulni is Torda-

Mogyoródi Nyári Oratórium

Pesthidegkúti Nyári Oratórium

son és a Csodák palotájában.

A második hetet a fociest zárta. A tábor utolsó napján a csapatok a faluban jártak körül állomásokon, ahol vicces feladatokat kellett megoldaniuk a gyerekeknek. Fergeteges záróesttel lett vége az oratóriumnak, majd szomorúan elbúcsúztattuk Elvira nővért és Beatrice nővért.

Az animátorok csoportja néhány új taggal is gyarapodott: a tábor végén 5 új kisanimátort avattak, köztük engem is.

Én személy szerint nagyon jól éreztem magam, ez volt az első év, hogy mint kisanimátor voltam jelen. Örültem, hogy idén részt vehettem már a szervezésben is. A tábor ideje alatt nagyon jó volt a gyerekek közt lenni és jó érzés volt, hogy az animátorok befogadtak minket, kisanimátorokat. A következő nyári oratóriumot már izgatottan várom!

Kamarás Laura

PESTHIDEGKÚT

Nyári oratórium – „A béke bennem kezdődik” – véste minden táborozó a szívébe a nyári oratórium mottóját. Két héten keresztül utaztunk Noé bárkáján, míg elértük a szárazföldet.

Minden reggel megismerhettünk két jelentős tulajdonsággal rendelkező állatot a bárkáról, melyet a reggeli animációban adtak elő nekünk animátoraink. A napindító imát csoportbeszélgetés követte, ahol beszélgettek, játszottak, imádkoztak a korosztály szerint beosztott gyerekek. Idén sok új szakkör várta a táborozókat, mint például népdal, birkó, ugrókötel, stop motion, floorball. Az ebéd előtti szabadjátékok során mindenkinek volt ideje pihenni, focizni, játszani amit szeretne. Délután sok különleges kézműves várta az alkotni vágyókat. Nemezélés, pirográfia, csuhézás, horgolás, levendulapárna, gyertya és rózsafüzér készítés.

Voltak olyan délutánok, amikor vizes

játékokkal frissíthettük fel magunkat. Az elmaradhatatlan vízicsúzda idén is nagy sikert aratott. Máskor az egész napot máshol töltöttük. Volt, hogy Piliscsabáról egy kilátóba kirándultunk el, ahol csodaszép látvány tárult elénk. Közben az erdő szélén szentmisén vettünk részt. A második héten egy nap a Budai Vár egy részét járhattuk be, illetve betértünk a Pénzműzomba is. Nagy élmény volt a gyerekeknek! Délután a bansok és a szabadjáték után egy záró imával és áldással fejeződött be napunk.

Pénteki napokon volt lehetőség bűneink letételére, majd szentmisén vettünk részt. Az utolsó napon nagy készülődés volt az oratóriumban a délutáni galára. A záró szentmisén már a szülők is jelen voltak. Sor került sok animátor és kisanimátor avatására, nagy örömeinkre. A galán sok szuper előadással mutatta be minden szakkör, mit csináltak a két hét során.

Igyekeztünk a nyári oratórium során Don Bosco vidámságát belopni a gyerekek szívébe. Óriási öröm volt számunkra közel 200 gyerekekkel együtt tölteni ezt a két hetet a pesthidegkúti oratóriumban. Reméljük jövőre is találkozunk!

Harsányi Villő

BAJ

Baji Nyári Oratórium

BAJ

július 29. és augusztus 2. között került sor a nyári oratórium megrendezésére Bajon. Nagy öröm volt számunkra, hogy már negyedik alkalommal tölthettünk el együtt egy emlékezetes hetet. Hatalmas lelkesedéssel készültünk a táborra, melynek témája Pán Péter volt, de az idei strenna miatt az álmok is nagy szerepet játszottak. Az animációk során Pán Péter és Hook kapitány segítségével próbáltuk fejtegetni álmainkat, illetve, hogy mi lehet Isten álma rólunk, mint egy közösség tagjairól. A táborba ellátogató szaléziák is sok értékes gondolattal gazdagítottak bennünket a jóreggeltek és jóéjszákátok alkalmával. Hétfőn Emmanuel atya a szentmise keretein belül felavatta új animátorainkat és kisanimátorainkat. Kedden Áron testvér és Czopf Ráhel, óbudai animátor töltötte velünk a napot. Szerdán itt volt velünk Kurdi Kata nyergesújfalui animátor, pénteken, pedig plébánosunk, Albert atya tartott misét nekünk.

Ha már nyár van, a pancsolás sem maradhatott ki a programok közül: a csütörtöki napot a tatabányai Gyémánt Fürdőben töltöttük. A műhelyeken a gyerekek a szokásos focizás, kézműveskedés és társasjátékozás mellett megismerkedhettek a nemezéléssel, a varrással, de a Karitás segítségével kipróbálhatták azt is, milyen segíteni a rászorulóknak. Idén először indult kalandcsoportunk, ahol a tábor legidősebb jelentkezői külön programokon vehettek részt. Fantasztikus dolog, hogy bár még kis oratórium vagyunk, évről évre egyre több gyerek jelentkezik táborainkba, illetve animátoraink, kisanimátoraink és segítőink is egyre többen vannak. Remélem, hogy ezt a táborot még sok-sok ilyen felejthetetlen fogja követni itt, Bajon!

Kele Júlia

Animátor avatás – Én most, júliusban

Animátor avatás Bajon

váltam animátorra a baji oratórium nyári táborában. Már nagyon vártam, hogy megkapjam a kendőmet, és büszkén mondhassam, hogy igen, lettem az animátori esküt. Számomra az animátorság egy erős kapcsolódópont Istenhez és az egyházhoz. Emlékeztet, hogy a hitem megélése nem egyedül rám és Istenre tartozik, mert keresztényként misszióm is van. Jézustól feladatult kaptam, hogy hirdessem az Ő szeretetét. Ennek a megerősítése az, hogy animátor lehetek. Hálás vagyok érte, hogy a szalézi közösség támaszt nyújt és erőt ad hozzá. Szerintem csodálatos dolog, hogy együtt élhetjük meg Isten kegyelmét és végtelen szeretetét.

Gulya Panna

BALASSAGYARMAT

Merj állati nagyot álmodni! – Idén a Balassagyarmati Don Bosco Oratórium kéthetes nyári tábora július 1. és 12. között került megrendezésre. A gyerekekkel és az animátorokkal összesen körülbelül 250-en vettünk részt rajta és élményekkel teli két hetet töltöttünk együtt. Ebben az évben, a strenna alapján, az álmok és a célok álltak a táborunk középpontjában. Ezekről gondolkodhattunk a jelenetek és a napi imák során, és ezekről beszélgethettünk a csoportpercek alatt. Mindezek töltötték ki a délelőttiakat, majd

Balassagyarmati Nyári Oratórium

ebéd után pedig kezdetét vették a bajnokságok. A zöld, piros és kék színek mérkőzhetek meg egymással különféle módokon: foci, pingpong, vizes lufi, röpi és még sok más játékban. Ezen kívül más és más előadók is ellátogattak a táborba: volt például rendőr, illetve harcművészeti előadás is, melyeket a gyerekek nagy érdeklődéssel fogadtak. Illetve kreatív kézműves foglalkozásokon is részt vehettek a délután folyamán.

A tábor mindkét hetén ellátogattunk a templomba, ahol igazán tartalmas szentmiséken vehettünk részt. A második heti misén pedig megtörtént az idej animátori ígérettétel, ahol hét kisanimátor vált immár narancssárga kendőssé. Erre a különleges eseményre Claudius atya idén is nagy örömmel látogatott el és avatta fel a kisanimátorainkat.

A nagy melegben pedig a strand sem maradhat el. A második hét szerdáján egy kalandos és szuper nyári napot töltöttünk el itt.

A kéthetes táborunkat pedig, hagyományokhoz híven, egy fergeteges gálaesttel zártuk, ahol a korosztályok különféle műsorokkal készültek. Külön a fekete kendős csapat is készült, akik Don Boscoról szóló történetek egyikét adták elő. Az este része volt a szülő-gyerek akadályverseny, illetve az animátorok előadása, melyben egy szívhez szóló dallal és sok-sok szeretettel elbúcsúztunk Zalán atyától.

Rengeteg új élményt és barátot szerezhettünk a két hét alatt. A sok pozitív visszajelzés, melyet a gyerekektől, szülőktől kapunk, mind bátorítás arra, hogy igenis jó szalézi animátornak lenni és a Jóisten szeretetét közvetíteni.

Szolnoki Vivien

† Édl Ignácné SC Kati néni szalézi munkatárs 1949–2024

Május 30-án, hosszú szenvedés után, életének 75. évében elhunyt Édl Ignácné Becze Katalin – Kati néni, kazincbarcikai szalézi munkatárs, a kazincbarcikai Don Bosco Általános Iskola, Szakképző Iskola, Technikum, Gimnázium és Kollégium nyugdíjas szakoktatója.

Kati néni 1949. április 23-án született Urában, ötgyermekes családban. Gyermekkorától Múcsonyban (Alberttelepen) élt egészen haláláig, két fiúgyermek édesanyja volt, három unokája és egy dédunokája gyászolja. Férjével, akit 2022-ben veszített el, békében, szeretetben éltek. 1993 szeptemberétől volt szakoktató a kazincbarcikai Don Bosco Iskolában, 1995 januárjában tett munkatársi ígéretet. Nem csak a varrást tanította a lányoknak, de az életre is igyekezett felkészíteni őket. 2007-ig mint a női szabó szakma szaktanára és szakoktatója, később, főként nyugdíjasként a Don Bosco Oratórium rendíthetetlen szervezőjeként vett részt a szalézi életben. Szociálpedagógus végzettséget is azért szerzett, mert mindig nyomon követte volt, főként cigány-roma tanulóinak, de utóbb már gyermekeiknek, sőt unokáiknak is a sorsát. Egész generációkat nevelt föl Kazincbarcikán, megtanítva nekik a Don Boscó-i fáradhatatlan munkálkodást, kézműveskedést, játékszervezést, vidámságot, és számos gyermeket kísért el vasárnapként az Isten házába. Kati néni mindig biztos szalézi munkatársi hivatkozási pont volt Kazincbarcikán. A barcikai Don Bosco Körnek és a szalézi munkatársi csoportnak kezdetektől fogva tagja, lelki gyakorlatok, kirándulások rendszeres résztvevője ill. szervezője, a szalézi lelki élet meghatározó vezérszavára volt. Nyugdíjasként is aktívan kapcsolódott a Tanoda életébe, kitartóan, odaadóan és hűségesen szolgálta a barcikai gyerekeket. A Magyar Szalézi Tartomány 2019-ben Boldog Sándor István-díjban, 2023-ban a kazincbarcikai szerzetesi közönség Életmű díjban részesítette.

Hamvait június 6-án, csütörtökön helyezték örök nyugalomra az alberttelepi temetőben.

**10. BoscoFeszt
5. Stég**

Kiadja a Don Bosco Szalézi Társasága 4300 példányban, belső terjesztésre.
Készült a Szalézi Művek Kft. közreműködésével, felelős kiadó: P. Andrásfalvy János SDB
Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; e-mail: sdb@sdb.hu; honlap: www.szaleziaik.hu
Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@szaleziaik.hu
Tördelés és nyomdai előkészítés: Bohner Ferenc

A címlapon: *Szalézi nyár Pélifyöldszentkereszten*
A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.